De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 120

42. årgang

8. maj 1999

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

* **Rådets forordning (EF) nr. 975/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder** 1

* **Rådets forordning (EF) nr. 976/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik bidrager til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande** 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 977/1999 af 7. maj 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 15

Kommissionens forordning (EF) nr. 978/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 203. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation 17

Kommissionens forordning (EF) nr. 979/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 31. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97 18

Kommissionens forordning (EF) nr. 980/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 239. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation 20

Kommissionens forordning (EF) nr. 981/1999 af 7. maj 1999 om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater 21

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Indhold (fortsat)

★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 982/1999 af 7. maj 1999 om ophævelse af visse af Kommissionens forordninger om friske og forarbejdede frugter og grøntsager** 22

Kommissionens forordning (EF) nr. 983/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation 24

Kommissionens forordning (EF) nr. 984/1999 af 7. maj 1999 om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2563/98 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion 25

Kommissionens forordning (EF) nr. 985/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation 26

Kommissionens forordning (EF) nr. 986/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation 27

Kommissionens forordning (EF) nr. 987/1999 af 7. maj 1999 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 770/1999 omhandlede licitation 28

Kommissionens forordning (EF) nr. 988/1999 af 7. maj 1999 om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet 29

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Rådet

1999/311/EF:

★ **Rådets afgørelse af 29. april 1999 om vedtagelse af tredje fase af programmet for tværeuropæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser (Tempus III) (2000-2006)** 30

1999/312/EF:

★ **Rådets beslutning af 29. april 1999 om ændring af beslutning 93/383/EØF om referencelaboratorier til kontrol med marine biotoksiner** 37

1999/313/EF:

★ **Rådets beslutning af 29. april 1999 om referencelaboratorier til kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr** 40

Underretning om ikrafttrædelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile om prækursorer og kemiske stoffer, der ofte anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer 42

DA

(Fortsættes på omslagets tredje side)

Indhold (fortsat)

Kommissionen

1999/314/EF:

* **Kommissionens beslutning af 9. april 1999 om spørgeskemaet vedrørende Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer** ([1]) *(meddelt under nummer K(1999) 856)* 43

Berigtigelser

* **Berigtigelse til Rådets forordning (EF) nr. 925/1999 af 29. april 1999 om registrering og anvendelse i Fællesskabet af visse typer civile subsoniske jetflyvemaskiner, som er blevet ombygget og omcertificeret, for at opfylde normerne i bind I, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave (juli 1993) (EFT L 115 af 4.5.1999)** 46

DA

([1]) EØS-relevant tekst

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 975/1999

af 29. april 1999

om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 W,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

efter proceduren i traktatens artikel 189 C [2], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør på området for udviklingssamarbejde fastsættes nærmere regler for gennemførelsen af aktioner, der skal bidrage til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

(2) Rådet har samtidig med denne forordning vedtaget Rådets forordning (EF) nr. 976/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner [3], der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik skal bidrage til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande;

(3) på området for udviklingssamarbejde bidrager Fællesskabets politik til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;

(4) i henhold til artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner som generelle principper for fællesskabsretten;

(5) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper bygger på respekten for principperne om menneskerettighedernes almengyldighed og udelelighed, hvilke danner hovedhjørnestenen i det internationale system til sikring af menneskerettighederne;

(6) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper er baseret på de generelle principper, som er fastsat i verdenserklæringen om menneskerettighederne, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

(7) Fællesskabet erkender, at alle menneskerettighederne er indbyrdes afhængige; de fremskridt, der er gjort på det økonomiske og sociale område og inden for borgerlige og politiske rettigheder, bør støtte hinanden indbyrdes;

(8) i denne forordnings forstand bør respekten for den humanitære folkeret ligeledes betragtes som en del af menneskerettighederne; der henvises herved

[1] EFT C 282 af 18.9.1997, s. 14.
[2] Europa-Parlamentets udtalelse af 19. november 1997 (EFT C 371 af 8.12.1997, s. 74), Rådets fælles holdning af 25. januar 1999 (EFT C 58 af 1.3.1999, s. 17) og Europa-Parlamentets afgørelse af 14. april 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
[3] Se side 8 i denne Tidende.

til Géneve-konventionerne af 1949 og tillægsprotokollen hertil af 1977, Géneve-konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling og konventionen af 1948 om forebyggelse af og straf for folkedrab samt en række andre retsinstrumenter inden for den internationale aftale- eller sædvaneret;

(9) i den resolution om menneskerettigheder, demokrati og udvikling, som Rådet og medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, vedtog den 28. november 1991, fastlægges retningslinjer, fremgangsmåder og konkrete handlingsplaner med henblik på at fremme de borgerlige og politiske rettigheder sideløbende med de økonomiske og sociale rettigheder gennem en politisk repræsentativ styreform, der hviler på respekten for menneskerettighederne;

(10) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper tager udgangspunkt i en positiv og konstruktiv holdning, idet menneskerettighederne og de demokratiske principper betragtes som et emne af fælles interesse for Fællesskabet og dets partnere, og som i dialogen med disse udgør et element, der kan give anledning til initiativer til fremme af respekten for disse rettigheder og principper;

(11) denne positive holdning bør udmønte sig i gennemførelsen af foranstaltninger til støtte af demokratiseringsprocessen, styrkelse af retsstaten og udvikling af et civilt, pluralistisk og demokratisk samfund samt i iværksættelsen af tillidsskabende foranstaltninger, der bl.a. tager sigte på at forebygge konflikter, understøtte fredsbestræbelser og bekæmpe straffrihed;

(12) de finansielle instrumenter, der benyttes til at støtte positive foranstaltninger i de enkelte lande, bør anvendes i nær sammenhæng med de geografisk baserede programmer og integreres i de andre udviklingsinstrumenter, så der opnås størst mulig virkning og effektivitet;

(13) det er tillige nødvendigt at sikre sig, at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik som helhed, herunder med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

(14) disse foranstaltninger bør primært tage sigte på diskriminerede, fattige og dårligt stillede, børn, kvinder, flygtninge, indvandrere, mindretal, fordrevne, oprindelige folkeslag, fanger og torturofre;

(15) Fællesskabets støtte til demokratisering og overholdelse af retsstatsprincipperne inden for rammerne af en politisk styreform, der respekterer den enkeltes grundlæggende frihedsrettigheder, bidrager til at virkeliggøre de mål, der er anført i de forskellige aftaler, som Det Europæiske Fællesskab har indgået med sine partnere, og hvori respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper udgør et forhold af væsentlig betydning i forbindelserne parterne imellem;

(16) det er af afgørende betydning at sikre foranstaltningernes kvalitet, virkning og kontinuitet, bl.a. ved at gøre det muligt at iværksætte flerårige programmer til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper i samarbejde med de berørte landes myndigheder på partnerskabsbasis, idet der tages hensyn til hvert lands særlige behov;

(17) en effektiv og sammenhængende indsats forudsætter, at der tages hensyn til de særlige træk ved indsatsen til fordel for menneskerettighederne og de demokratiske principper, og at dette udmøntes i smidige, gennemsigtige og hurtige beslutningsprocedurer med hensyn til finansiering af aktioner og projekter på dette område;

(18) Fællesskabet bør kunne reagere hurtigt i presserende eller særlig vigtige situationer, så man styrker fællesskabsindsatsens troværdighed og effektivitet på området for fremme af menneskerettigheder og demokratiske principper i de lande, hvor sådanne situationer måtte opstå;

(19) specielt med hensyn til procedurerne for bevilling af tilskud og bedømmelse af projekter bør der tages hensyn til de særlige træk, der kendetegner modtagerne af fællesskabsstøtten på dette område, nemlig deres aktiviteters almennyttige karakter, de risici, som deres — ofte frivillige — medarbejdere løber i undertiden fjendtligtsindede områder, og deres begrænsede muligheder for at kunne trække på egne midler;

(20) udviklingen af det civile samfund bør navnlig give sig konkret udslag i, at der opstår nye aktører, og at disse organiserer sig, og som følge heraf kan Fællesskabet se sig foranlediget til i tredjelande, som modtager støtte, at yde finansiel støtte til partnere, som ikke kan fremvise tidligere erfaring på området;

(21) beslutningerne om ydelse af finansiel støtte til projekter til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper skal træffes på en upartisk måde under overholdelse af princippet om at undgå enhver forskelsbehandling som følge af racemæssige, religiøse, kulturelle, sociale eller etniske forskelle, for så vidt angår de organisationer, der modtager fællesskabsstøtte, og de personer eller persongrupper, som disse projekter tager sigte på, og disse beslutninger må ikke styres af politiske hensyn;

(22) der bør fastsættes nærmere bestemmelser for iværksættelse og forvaltning af den fællesskabsstøtte til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper, der finansieres over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

(23) der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 ([1]) for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Mål

Artikel 1

Formålet med denne forordning er at fastsætte de nærmere regler for gennemførelsen af fællesskabsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets udviklingssamarbejdspolitik bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder.

De i denne forordning omhandlede aktioner gennemføres i udviklingslande eller har tilknytning til situationer, der opstår i udviklingslande.

Artikel 2

Det Europæiske Fællesskab yder inden for rammerne af artikel 1 og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik som helhed, teknisk og finansiel bistand til aktioner, der bl.a. har til formål:

1) at fremme og forsvare menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er omhandlet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre internationale instrumenter vedrørende udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten, især:

   a) at fremme og beskytte de borgerlige og politiske rettigheder

   b) at fremme og beskytte de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

   c) at fremme og beskytte diskrimineredes, fattiges og dårligt stilledes menneskerettigheder og dermed bidrage til at afhjælpe fattigdom og social udstødelse

   d) at støtte mindretal, etniske grupper og oprindelige folkeslag

   e) at støtte lokale, nationale, regionale eller internationale institutioner, herunder ikke-statslige organisationer (ngo'er), der er aktive på området for beskyttelse, fremme eller forsvar af menneskerettighederne

   f) at støtte rehabiliteringscentre for torturofre og organisationer, der yder konkret hjælp til ofre for krænkelser af menneskerettighederne eller hjælper med til at forbedre forholdene på steder, hvor folk berøves deres frihed, med det formål at hindre tortur og mishandling

   g) at støtte undervisning, uddannelse og oplysning på menneskerettighedsområdet

   h) at støtte aktioner med henblik på at føre tilsyn med menneskerettighederne, herunder uddannelse af observatører

   i) at fremme lige muligheder for mænd og kvinder og ikke-diskriminerende praksis, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad

   j) at fremme og beskytte de grundlæggende frihedsrettigheder som nævnt i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, især meningsfrihed, ytringsfrihed og samvittighedsfrihed samt retten til at udtrykke sig på sit modersmål;

2) at fremme demokratiseringsprocessen, især:

   a) at fremme og styrke retsstaten og navnlig at støtte den dømmende magts uafhængighed og konsolidering samt at støtte et fængselsvæsen, der respekterer mennesket; at støtte forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige reformer; at støtte initiativer til fordel for afskaffelse af dødsstraffen

   b) at fremme magtens deling, navnlig den dømmende og den lovgivende magts uafhængighed over for den udøvende magt, samt at støtte institutionelle reformer

   c) at fremme pluralisme både politisk og i det civile samfund ved at styrke de institutioner, som er nødvendige for at sikre samfundets pluralistiske karakter, herunder ngo'er, samt fremme mediernes uafhængighed og ansvarlighed og støtte pressefriheden og respekten for foreningsfrihed

([1]) EFT C 102 af 4.4.1996, s. 4.

d) at fremme god regeringsførelse, navnlig ved at støtte gennemsigtighed i forvaltningen samt forebyggelse og bekæmpelse af korruption

e) at fremme befolkningernes deltagelse i beslutningsprocessen både på nationalt, regionalt og lokalt plan, især ved at fremme mænds og kvinders lige deltagelse i det civile samfund, i det økonomiske liv og i politik

f) at støtte valgprocesserne, navnlig ved at støtte uafhængige valgkommissioner, yde materiel, teknisk og juridisk bistand til forberedelse af valg, herunder optælling, foranstaltninger med henblik på at fremme særlige gruppers, navnlig kvinders, deltagelse i valgprocessen, samt ved at uddanne observatører

g) at støtte nationale bestræbelser på at adskille det civile og militære ansvar og at give civilt og militært personale oplysning om og uddannelse i respekt for menneskerettighederne;

3) at støtte aktioner til fremme af respekt for menneskerettighederne og demokratisering til støtte for forebyggelse af konflikter og behandling af disses følger i nært samråd med de kompetente instanser på området, især:

a) at støtte kapacitetsopbygning, herunder etablering af lokale varslingssystemer

b) at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at skabe lige muligheder og bygge bro over de eksisterende skillelinjer mellem forskellige persongrupper

c) at støtte foranstaltninger, der gør det lettere at forlige gruppeinteresser på fredelig vis, herunder støtte til tillidsskabende foranstaltninger vedrørende menneskerettigheder og demokratisering for at forebygge konflikter og genindføre fredelige tilstande i samfundet

d) at fremme den humanitære folkeret og respekten for den blandt alle parter i en given konflikt

e) at støtte internationale, regionale eller lokale organisationer, herunder ngo'er, der er aktive på området konfliktforebyggelse og -løsning og behandling af konflikternes følger, herunder at støtte nedsættelsen af internationale ad hoc-kriminalretter og indførelsen af en permanent international kriminalret, samt yde støtte og hjælp til ofre for menneskerettighedskrænkelser.

Artikel 3

Fællesskabets støtte til disse mål kan omfatte finansiering af:

1) kampagner til bevidstgørelse, oplysning og uddannelse af de pågældende aktører og af den brede offentlighed

2) foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne identificere og forberede projekterne, dvs.:

a) forundersøgelser og projektvurderinger

b) udveksling af fagkundskab og erfaringer mellem europæiske organisationer og organisationer i tredjelande

c) omkostninger ved udbud, navnlig vurdering af tilbud samt udarbejdelse af dokumenter i forbindelse med projekter

d) finansiering af generelle undersøgelser vedrørende Fællesskabets indsats inden for de i forordningen omhandlede områder;

3) gennemførelse af projekter:

a) faglig bistand samt udenlandsk og lokalt personale, der skal medvirke til gennemførelse af projekterne

b) anskaffelse og/eller levering af varer eller materiel, der er absolut nødvendige for iværksættelse af aktionerne, hvilket under ekstraordinære omstændigheder og i behørigt begrundede tilfælde kan indbefatte køb eller leje af lokaler

c) hvor det er relevant, en målrettet indsats for at gøre opmærksom på, at der er tale om fællesskabsaktioner;

4) foranstaltninger til opfølgning, revision og evaluering af Fællesskabets aktioner;

5) aktiviteter, hvor den brede offentlighed i de berørte lande får forklaret formål og resultater af disse foranstaltninger samt den administrative og tekniske bistand, der udføres til gensidig fordel for Kommissionen og modtageren.

KAPITEL II

Procedurer for ydelse af støtte

Artikel 4

1. De partnere, der kan modtage finansiel støtte i henhold til denne forordning, er de regionale og internationale organisationer, de ikke-statslige organisationer, de offentlige nationale, regionale og lokale forvaltninger og instanser og de i Fællesskabet etablerede organisationer samt offentlige og private institutter og initiativtagere.

2. De aktioner, der finansieres af Fællesskabet i henhold til denne forordning, iværksættes af Kommissionen, enten efter anmodning fra en af de i stk. 1 nævnte partnere eller på Kommissionens eget initiativ.

Artikel 5

Det Europæiske Fællesskabs støtte kan ydes til de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnere, der har hjemsted i et tredjeland, der modtager støtte fra Fællesskabet i henhold til denne forordning, eller i en af Fællesskabets medlemsstater. Nævnte hjemsted skal udgøre det faktiske center for alle beslutninger vedrørende de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning. Undtagelsesvis kan et sådant hjemsted befinde sig i et andet tredjeland.

Artikel 6

Uanset den institutionelle og politiske sammenhæng, som de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnere udøver deres aktiviteter i, tages der først og fremmest hensyn til følgende elementer ved afgørelsen af, om en partner kan få adgang til fællesskabsfinansiering:

a) dens engagement med hensyn til uden forskelsbehandling at forsvare, respektere og fremme menneskerettighederne og de demokratiske principper

b) dens erfaringer på området for fremme af menneskerettigheder og demokratiske principper

c) dens administrative og finansielle kapacitet

d) dens faglige og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte aktion

e) i påkommende tilfælde resultaterne af de aktioner, der eventuelt tidligere er iværksat, især dem, som har opnået finansiering fra Fællesskabets side

f) dens evne til at etablere et samarbejde med andre aktører i det civile samfund i de pågældende tredjelande og til at kanalisere bistanden til lokale organisationer, der har et ansvar over for det civile samfund.

Artikel 7

1. Der ydes kun støtte til de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partnere, såfremt de forpligter sig til at overholde de bevillings- og gennemførelsesbetingelser, som Kommissionen har fastsat, og som partnerne kontraktligt er bundet af.

2. Ethvert projekt, der modtager fællesskabsstøtte, skal gennemføres i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i Kommissionens finansieringsafgørelse.

3. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning sker i form af ydelse af gavebistand.

4. For så vidt de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, fører til indgåelse af finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og modtagerlandene, anføres det i disse aftaler, at Fællesskabet ikke finansierer udgifter til dækning af skatter, afgifter og told.

Artikel 8

1. Deltagelse i udbud og tilkendelse af kontrakter står åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i modtagerlandet og i medlemsstaterne. Deltagelsen kan udvides til at omfatte andre udviklingslande og i berettigede undtagelsestilfælde til også at omfatte andre tredjelande.

2. Leverancerne skal have oprindelse i medlemsstaterne, i modtagerlandet eller andre udviklingslande. De kan i berettigede undtagelsestilfælde have oprindelse i andre tredjelande.

Artikel 9

1. Af hensyn til sammenhængen og komplementariteten og for at sikre en optimal effektivitet for samtlige aktioners vedkommende kan Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne træffe alle de for samordningen nødvendige foranstaltninger.

2. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 tilskyndes Kommissionen under alle omstændigheder til:

a) etablering af en ordning for udveksling og systematisk analyse af oplysninger om de finansierede aktioner og de aktioner, som Fællesskabet og medlemsstaterne påregner at finansiere

b) en koordinering på stedet af gennemførelsen af aktionerne i form af regelmæssige møder til udveksling af oplysninger mellem Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet

c) fremme af en konsekvent politik for humanitær bistand og så vidt muligt integrering af hensynet til beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med ydelse af humanitær bistand.

KAPITEL III

Procedurer for gennemførelsen af aktioner

Artikel 10

Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 1999-2004 på 260 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af det finansielle overslag.

Artikel 11

Kommissionen forestår programmering, forundersøgelse, beslutningstagning, forvaltning, tilsyn og evaluering i forbindelse med de i denne forordning omhandlede aktioner, i henhold til gældende budgetmæssige og andre procedurer. Den fastsætter betingelserne for tildeling, frigørelse og anvendelse af den støtte, der omhandles i denne forordning.

Artikel 12

1. I overensstemmelse med den i artikel 13, stk. 2, omhandlede procedure vedtager Kommissionen:

— afgørelser om de aktioner, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 1 mio. EUR, samt om enhver ændring af disse aktioner, der medfører en ekstraudgift på over 20 % af det beløb, der oprindeligt blev fastsat til den pågældende aktion;

— handlingsprogrammer, der skal udgøre en sammenhængende ramme om indsatsen i et bestemt land eller en bestemt region eller inden for et særligt emneområde, hvor de konstaterede behov vil være af vedvarende karakter, bl.a. som følge af deres omfang og kompleksitet.

2. Kommissionen underretter det i artikel 13 omhandlede udvalg om de finansieringsafgørelser, som den agter at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi under 1 mio. EUR. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.

Artikel 13

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand; dette udvalg benævnes Udvalget for Menneskerettigheder og Demokrati.

2. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 14

1. Kommissionen kan finansiere presserende foranstaltninger for et beløb på højst 2 mio. EUR. En presserende foranstaltning anses for påkrævet i de tilfælde, hvor der er tale om øjeblikkelige og uforudselige behov i forbindelse med en brat afbrydelse af den demokratiske proces eller en pludselig opstået krisesituation eller usædvanlig og overhængende fare, der berører hele eller en del af et lands befolkning, og som udgør en alvorlig trussel mod sikringen af den enkelte persons grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder.

2. Med henblik på gennemførelsen af foranstaltninger, der opfylder disse betingelser, handler Kommissionen efter at have hørt medlemsstaterne på den mest effektive måde. Medlemsstaterne har fem hverdage til at fremsætte eventuelle indvendinger. Hvis der er indvendinger, behandler det i artikel 13 nævnte udvalg spørgsmålet på næste møde.

3. Kommissionen underretter det i artikel 13 nævnte udvalg om alle de presserende foranstaltninger, der finansieres i henhold til disse bestemmelser, på dettes næste møde.

Artikel 15

Udvalget kan undersøge ethvert generelt eller specielt spørgsmål vedrørende Fællesskabets støtte på dette område og bør også spille en nyttig rolle med hensyn til at forbedre sammenhængen i Den Europæiske Unions menneskerettigheds- og demokratiseringsaktioner over for tredjelande. En gang om året drøfter det den planlagte programmering af det følgende regnskabsår eller udveksler synspunkter om de aktioner, der skal gennemføres i det kommende år i henhold til denne forordning.

Artikel 16

1. Kommissionen foretager regelmæssigt evalueringer af de aktioner, Fællesskabet finansierer i henhold til denne forordning, med henblik på at få fastslået, om målene for disse aktioner er nået, og med henblik på at udstikke retningslinjer for en effektivisering af de fremtidige aktioner. Kommissionen forelægger udvalget et sammendrag af disse evalueringer, der om nødvendigt kan drøftes i udvalget. Evalueringsrapporterne stilles til rådighed for de medlemsstater, der ønsker det.

2. På anmodning af medlemsstaterne kan Kommissionen med disses deltagelse ligeledes foretage evalueringer af resultaterne af de fællesskabsaktioner og -programmer, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 17

Enhver finansieringsaftale, der indgås i henhold til denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet og på de i artikel 4, stk. 1, omhandlede partneres tjenestested, ifølge de sædvanlige fremgangsmåder, der er fastlagt af Kommissionen inden for rammerne af de gældende bestemmelser, særlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 18

1. Senest en måned efter, at Kommissionen har truffet sin afgørelse, underretter den medlemsstaterne om de godkendte aktioner og projekter, med angivelse af udgiften hertil, deres art, modtagerlandet og de involverede partnere.

2. Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen en årsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet, der omfatter et sammendrag af de aktioner, der er blevet finansieret i løbet af regnskabsåret.

Sammendraget indeholder bl.a. oplysninger om de partnere, sammen med hvilke de i artikel 1 omhandlede aktioner er blevet iværksat.

Beretningen omfatter også en oversigt over de eksterne evalueringer, der er blevet foretaget, og indeholder om nødvendigt forslag om særlige aktioner.

Artikel 19

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en samlet vurdering af de aktioner, Fællesskabet har finansieret i henhold til denne forordning, eventuelt med passende forslag til, hvad der skal ske med denne forordning fremover.

Artikel 20

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes indtil den 31. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1999.

På Rådets vegne

W. MÜLLER

Formand

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 976/1999

af 29. april 1999

om kravene til gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik bidrager til at opnå de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der bør fastsættes nærmere regler for gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik i tredjelande skal bidrage til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande;

(2) Rådet har samtidig med denne forordning vedtaget Rådets forordning (EF) nr. 975/1999 af 29. april 1999 om kravene til gennemførelsen af udviklingssamarbejdsaktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder ([3]);

(3) det er inden for rammerne af eksisterende programmer vedrørende samarbejde med tredjelande, herunder Tacis, Phare, Meda og forordningen om genopbygning af Bosnien-Hercegovina, og inden for rammerne af fremtidigt samarbejde af denne art, der gennemføres på basis af EF-traktatens artikel 235, nødvendigt at gennemføre aktioner, der bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande;

(4) i henhold til artikel F, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union skal Unionen respektere de grundlæggende rettigheder, således som de garanteres ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, undertegnet i Rom den 4. november 1950, og således som de følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner som generelle principper for fællesskabsretten;

(5) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper bygger på respekten for principperne om menneskerettighedernes almengyldighed og udelelighed, hvilke danner hovedhjørnestenen i det internationale system til sikring af menneskerettighederne;

(6) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper er baseret på de generelle principper, som er fastsat i verdenserklæringen om menneskerettighederne, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder;

(7) Fællesskabet erkender, at alle menneskerettighederne er indbyrdes afhængige; de fremskridt, der er gjort på det økonomiske og sociale område og inden for borgerlige og politiske rettigheder, bør støtte hinanden indbyrdes;

(8) i denne forordnings forstand bør respekten for den humanitære folkeret ligeledes betragtes som en del af menneskerettighederne; der henvises herved til Genéve-konventionerne af 1949 og tillægsprotokollen hertil af 1977, Genéve-konventionen af 1951 om flygtninges retsstilling og konventionen af 1948 om forebyggelse af og straf for folkedrab samt en række andre retsinstrumenter inden for den internationale aftale- eller sædvaneret;

(9) i den resolution om menneskerettigheder, demokrati og udvikling, som Rådet og medlemsstaterne, forsamlet i Rådet, vedtog den 28. november 1991, fastlægges retningslinjer, fremgangemåder og konkrete handlingsplaner med henblik på at fremme de borgerlige og politiske rettigheder sideløbende med de økonomiske og sociale rettigheder gennem en politisk repræsentativ styreform, der hviler på respekten for menneskerettighederne;

([1]) EFT C 282 af 18.9.1997, s. 14.
([2]) Udtalelse afgivet den 14. april 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) Se side 1 i denne Tidende.

(10) Fællesskabets indsats til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper tager udgangspunkt i en positiv og konstruktiv holdning, idet menneskerettighederne og de demokratiske principper betragtes som et emne af fælles interesse for Fællesskabet og dets partnere, og som et led i dialogen med disse udgør et element, der kan give anledning til initiativer til fremme af respekten for disse rettigheder og principper;

(11) denne positive holdning bør udmønte sig i gennemførelsen af foranstaltninger til støtte af demokratiseringsprocessen, styrkelse af retsstaten og udvikling af et civilt, pluralistisk og demokratisk samfund samt i iværksættelsen af tillidsskabende foranstaltninger, der bl.a. tager sigte på at forebygge konflikter, understøtte fredsbestræbelser og bekæmpe straffrihed;

(12) de finansielle instrumenter, der benyttes til at støtte positive foranstaltninger i de enkelte lande, bør anvendes i nær sammenhæng med de geografisk baserede programmer og integreres i de andre udviklingsinstrumenter, så der opnås størst mulig virkning og effektivitet;

(13) det er tillige nødvendigt at sikre sig, at disse foranstaltninger er i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik som helhed, herunder med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik;

(14) disse foranstaltninger bør primært tage sigte på diskriminerede, fattige og dårligt stillede, børn, kvinder, flygtninge, indvandrere, mindretal, fordrevne, oprindelige folkeslag, fanger og torturofre;

(15) Fællesskabets støtte til demokratisering og overholdelse af retsstatsprincipperne inden for rammerne af en politisk styreform, der respekterer den enkeltes grundlæggende frihedsrettigheder, bidrager til at virkeliggøre de mål, der er anført i de forskellige aftaler, som Det Europæiske Fællesskab har indgået med sine partnere, og hvori respekten for menneskerettighederne og de demokratiske principper udgør et forhold af væsentlig betydning i forbindelserne parterne imellem;

(16) det er af afgørende betydning at sikre foranstaltningernes kvalitet, virkning og kontinuitet, bl.a. ved at gøre det muligt at iværksætte flerårige programmer til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper i samarbejde med de berørte landes myndigheder på partnerskabsbasis, idet der tages hensyn til hvert lands særlige behov;

(17) en effektiv og sammenhængende indsats forudsætter, at der tages hensyn til de særlige træk ved indsatsen til fordel for menneskerettighederne og de demokratiske principper, og at dette udmøntes i fastlæggelsen af smidige, gennemsigtige og hurtige beslutningsprocedurer med hensyn til finansiering af aktioner og projekter på dette område;

(18) Fællesskabet bør kunne reagere hurtigt i presserende eller særlig vigtige situationer, så man styrker fællesskabsindsatsens troværdighed og effektivitet på området for fremme af menneskerettigheder og demokratiske principper i de lande, hvor sådanne situationer opstår;

(19) specielt med hensyn til procedurerne for bevilling af tilskud og vurdering af projekter bør der tages hensyn til de særlige træk, der kendetegner modtagerne af fællesskabsstøtte på dette område, nemlig deres aktiviteters almennyttige karakter, de risici, som deres — ofte frivillige — medarbejdere løber i undertiden fjendtligtsindede områder, og disse organisationers begrænsede spillerum med hensyn til at kunne trække på egne midler;

(20) udviklingen af det civile samfund bør navnlig give sig konkret udslag i, at der opstår nye aktører, og at disse organiserer sig, og som følge heraf kan Fællesskabet se sig foranlediget til i tredjelande, som modtager støtte, at yde finansiel støtte til partnere, som ikke kan fremvise tidligere erfaring på området;

(21) beslutningerne om ydelse af finansiel støtte til projekter til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper skal træffes på en upartisk måde under overholdelse af princippet om at undgå enhver forskelsbehandling som følge af racemæssige, religiøse, kulturelle, sociale eller etniske forskelle, for så vidt angår de organisationer, der modtager fællesskabsstøtte, og de personer eller persongrupper, som disse projekter tager sigte på, og disse beslutninger må ikke styres af politiske hensyn;

(22) der bør fastsættes nærmere bestemmelser for iværksættelse og forvaltning af den fællesskabsstøtte til fremme af menneskerettighederne og de demokratiske principper, der finansieres over De Europæiske Fællesskabers almindelige budget;

(23) gennemførelsen af disse aktioner vil bidrage til virkeliggørelsen af Fællesskabets mål; traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af de pågældende aktioner end artikel 235;

(24) der anføres i denne forordning et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 ([1]) for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Mål

Artikel 1

Formålet med denne forordning er at fastsætte nærmere regler for gennemførelsen af andre fællesskabsaktioner end udviklingssamarbejdsaktioner, der inden for rammerne af Fællesskabets samarbejdspolitik bidrager til de generelle mål om udvikling og befæstelse af demokratiet og af retsstaten samt respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i tredjelande.

De i denne forordning omhandlede aktioner gennemføres i tredjelande eller har tilknytning til situationer, der opstår i tredjelande.

Artikel 2

De procedurer, der er fastsat i denne forordning, gælder for aktioner på de områder, som er omfattet af artikel 3 og 4 og gennemføres inden for rammerne af eksisterende programmer vedrørende samarbejde med tredjelande, herunder Tacis ([2]), Phare ([3]), Meda ([4]) og forordningen om genopbygning af Bosnien-Hercegovina ([5]), samt for eventuelt fremtidige fællesskabssamarbejdsaktioner vedrørende tredjelande på disse områder, bortset fra udviklingssamarbejdsaktioner, der gennemføres med hjemmel i artikel 235 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 3

Det Europæiske Fællesskab yder inden for rammerne af artikel 1 og 2 og i overensstemmelse med Den Europæiske Unions udenrigspolitik som helhed, teknisk og finansiel bistand til aktioner, der bl.a. har til formål:

1) at fremme og forsvare menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, som er omhandlet i verdenserklæringen om menneskerettighederne og andre internationale instrumenter vedrørende udvikling og befæstelse af demokratiet og retsstaten, især:

   a) at fremme og beskytte de borgerlige og politiske rettigheder

   b) at fremme og beskytte de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

   c) at fremme og beskytte diskrimineredes, fattiges og dårligt stilledes menneskerettigheder og dermed bidrage til at afhjælpe fattigdom og social udstødelse

   d) at støtte mindretal, etniske grupper og oprindelige folkeslag

   e) at støtte lokale, nationale, regionale eller internationale institutioner, herunder ikke-statslige organisationer (ngo'er), der er aktive på området for beskyttelse, fremme eller forsvar af menneskerettighederne

   f) at støtte rehabiliteringscentre for torturofre og organisationer, der yder konkret hjælp til ofre for krænkelser af menneskerettighederne eller hjælper med til at forbedre forholdene på steder, hvor folk berøves deres frihed, med det formål at hindre tortur og mishandling

   g) at støtte undervisning, uddannelse og oplysning på menneskerettighedsområdet

   h) at støtte aktioner med henblik på at føre tilsyn med menneskerettighederne, herunder uddannelse af observatører

   i) at fremme lige muligheder for mænd og kvinder og ikke-diskriminerende praksis, herunder foranstaltninger til bekæmpelse af racisme og fremmedhad

   j) at fremme og beskytte de grundlæggende frihedsrettigheder som nævnt i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, især meningsfrihed, ytringsfrihed og samvittighedsfrihed samt retten til at udtrykke sig på sit modersmål;

2) at fremme demokratiseringsprocessen, især:

   a) at fremme og styrke retsstaten og navnlig at støtte den dømmende magts uafhængighed og konsolidering samt at støtte et fængselsvæsen med respekt for mennesket; at støtte forfatningsmæssige og lovgivningsmæssige reformer; at støtte initiativer til fordel for afskaffelse af dødsstraffen

([1]) EFT C 102 af 4.4.1996, s. 4.
([2]) Forordning (EØF) nr. 2157/91 (EFT L 201 af 24.7.1991, s. 2). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1279/96 (EFT L 165 af 4.7.1996, s. 1).
([3]) Forordning (EØF) nr. 3906/89 (EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 753/96 (EFT L 103 af 26.4.1996, s. 5).
([4]) Forordning (EØF) nr. 1763/92 (EFT L 181 af 1.7.1998. s. 5). Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1488/96 (EFT L 189 af 30.7.1996. s. 1).
([5]) Forordning (EØF) nr. 753/96 (EFT L 103 af 26.4.1996, s. 5).

b) at fremme magtens deling, navnlig den dømmende og den lovgivende magts uafhængighed over for den udøvende magt, samt at støtte institutionelle reformer

c) at fremme pluralisme både politisk og i det civile samfund ved at styrke de institutioner, som er nødvendige for at sikre samfundets pluralistiske karakter, herunder ngo'er, samt fremme mediernes uafhængighed og ansvarlighed og støtte pressefriheden og respekten for foreningsfrihed

d) at fremme god regeringsførelse, navnlig ved at støtte ansvarlighed i forvaltningen samt forebyggelse og bekæmpelse af korruption

e) at fremme befolkningernes deltagelse i beslutningsprocessen både på nationalt, regionalt og lokalt plan, især ved at fremme mænds og kvinders lige deltagelse i det civile samfund, i det økonomiske liv og i politik

f) at støtte valgprocesserne, navnlig ved at støtte uafhængige valgkommissioner, yde materiel, teknisk og juridisk bistand til forberedelse af valg, herunder optælling, foranstaltninger med henblik på at fremme særlige gruppers, navnlig kvinders, deltagelse i valgprocessen, samt ved at uddanne observatører

g) at støtte nationale bestræbelser på at adskille det civile og militære ansvar og at give civilt og militært personale oplysning om og uddannelse i respekt for menneskerettighederne;

3) at støtte aktioner til fremme af respekt for menneskerettighederne og demokratisering til støtte for forebyggelse af konflikter og behandling af disses følger i nært samråd med de kompetente instanser på området, især:

a) at støtte kapacitetsopbygning, herunder etablering af lokale varslingssystemer

b) at støtte foranstaltninger, der tager sigte på at skabe lige muligheder og bygge bro over de eksisterende skillelinjer mellem forskellige persongrupper

c) at støtte foranstaltninger, der gør det lettere at forlige gruppeinteresser på fredelig vis, herunder støtte til tillidsskabende foranstaltninger vedrørende menneskerettigheder og demokratisering for at forebygge konflikter og genindføre fredelige tilstande i samfundet

d) at fremme den humanitære folkeret og respekten for den blandt alle parter i en given konflikt

e) at støtte internationale, regionale eller lokale organisationer, herunder ngo'er, der er aktive på området konfliktforebyggelse og -løsning og behandling af konflikternes følger, herunder at støtte nedsættelsen af internationale ad hoc-kriminalretter og indførelsen af en permanent international kriminalret samt foranstaltninger, der tager sigte på rehabilitering og reintegration af ofre for menneskerettighedskrænkelser.

Artikel 4

Fællesskabets støtte til disse mål kan omfatte finansiering af:

1) kampagner til bevidstgørelse, oplysning og uddannelse af de pågældende aktører og af den brede offentlighed

2) foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne fastlægge og forberede projekterne, dvs.:

a) forundersøgelser og projektvurderinger

b) udveksling af fagkundskab og erfaringer mellem europæiske organisationer og organisationer i tredjelande

c) omkostninger ved udbud, navnlig vurdering af tilbud samt udarbejdelse af dokumenter i forbindelse med projekter

d) finansiering af generelle undersøgelser vedrørende Fællesskabets indsats inden for de i forordningen omhandlede områder;

3) gennemførelse af projekter:

a) faglig bistand samt udenlandsk og lokalt personale, der skal medvirke til gennemførelse af projekterne

b) anskaffelse og/eller levering af varer eller materiel, der er absolut nødvendige for iværksættelse af aktionerne, hvilket under ekstraordinære omstændigheder og i behørigt begrundede tilfælde kan indbefatte køb eller leasing af lokaler

c) hvor det er relevant, en målrettet indsats for at gøre opmærksom på, at der er tale om fællesskabsaktioner;

4) foranstaltninger til opfølgning, revision og evaluering af Fællesskabets aktioner;

5) aktiviteter, hvor den brede offentlighed i de berørte lande får forklaret formål og resultater af disse foranstaltninger samt den administrative og tekniske bistand, der udføres til gensidig fordel for Kommissionen og modtageren.

KAPITEL II

Procedurer for ydelse af støtte

Artikel 5

1. De partnere, der kan modtage finansiel støtte i henhold til denne forordning, er de regionale og internationale organisationer, de ikke-statslige organisationer, de offentlige nationale, regionale og lokale forvaltninger og instanser og de på fællesskabsplan etablerede organisationer samt offentlige og private institutter og initiativtagere.

2. De aktioner, der finansieres af Fællesskabet i henhold til denne forordning, iværksættes af Kommissionen, enten på opfordring af en af de i stk. 1 nævnte partnere eller på Kommissionens eget initiativ.

Artikel 6

Det Europæiske Fællesskabs støtte kan ydes til de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partnere, der har hjemsted i et tredjeland, der modtager støtte, eller i en af Fællesskabets medlemsstater i henhold til denne forordning. Nævnte hjemsted skal udgøre det faktiske center for alle beslutninger vedrørende de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning. Undtagelsesvis kan et sådant hjemsted befinde sig i et andet tredjeland.

Artikel 7

Uanset den institutionelle og politiske sammenhæng, som de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partnere udøver deres aktiviteter i, tages der først og fremmest hensyn til følgende elementer ved afgørelsen af, om en partner kan få adgang til fællesskabsfinansiering:

a) dens engagement med hensyn til uden forskelsbehandling at forsvare, respektere og fremme menneskerettighederne og de demokratiske principper

b) dens erfaringer på området for fremme af menneskerettigheder og demokratiske principper

c) dens administrative og finansielle kapacitet

d) dens faglige og logistiske kapacitet i forhold til den planlagte aktion

e) i påkommende tilfælde resultaterne af de aktioner, der eventuelt tidligere er iværksat, især dem, som har opnået finansiering fra Fællesskabets side

f) dens evne til at etablere et samarbejde med andre aktører i det civile samfund i de pågældende tredjelande og til at kanalisere bistanden til lokale organisationer, der har et ansvar over for det civile samfund.

Artikel 8

1. Der ydes kun støtte til de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partnere, såfremt de forpligter sig til at overholde de bevillings- og gennemførelsesbetingelser, som Kommissionen har fastsat, og som partnerne kontraktligt er bundet af.

2. Ethvert projekt, der modtager fællesskabsstøtte, skal gennemføres i overensstemmelse med de mål, der er fastlagt i Kommissionens finansieringsafgørelse.

3. Fællesskabets finansiering i henhold til denne forordning sker i form af ydelse af gavebistand.

4. For så vidt de aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning, fører til indgåelse af finansieringsaftaler mellem Fællesskabet og modtagerlandene, anføres det i disse aftaler, at Fællesskabet ikke finansierer udgifter til dækning af skatter, afgifter og told.

Artikel 9

1. Deltagelse i udbud i modtagerlandet og tilkendelse af kontrakter står åben på lige vilkår for alle fysiske og juridiske personer i medlemsstaterne. Deltagelsen kan i berettigede undtagelsestilfælde udvides til at omfatte andre lande.

2. Leverancerne skal have oprindelse i medlemsstaterne eller i modtagerlandet. De kan i berettigede undtagelsestilfælde have oprindelse i andre lande.

Artikel 10

1. Af hensyn til sammenhængen og komplementariteten og for at sikre en optimal effektivitet for samtlige aktioners vedkommende kan Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne træffe alle de for samordningen nødvendige foranstaltninger.

2. Med henblik på gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1 tilskynder Kommissionen under alle omstændigheder til:

a) etablering af en ordning for udveksling og systematisk analyse af oplysninger om de finansierede aktioner og de aktioner, som Fællesskabet og medlemsstaterne påregner at finansiere

b) en koordinering på stedet af gennemførelsen af aktionerne i form af regelmæssige møder til udveksling af oplysninger mellem Kommissionens og medlemsstaternes repræsentanter i modtagerlandet

c) fremme af en konsekvent politik for humanitær bistand og så vidt muligt integrering af hensynet til beskyttelse af menneskerettighederne i forbindelse med ydelse af humanitær bistand.

KAPITEL III

Procedurer for gennemførelsen af aktioner

Artikel 11

Det finansielle referencegrundlag for gennemførelsen af denne forordning er for perioden 1999-2004 på 150 mio. EUR.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af det finansielle overslag.

Artikel 12

Kommissionen forestår programmering, forundersøgelse, beslutningstagning, forvaltning, tilsyn og evaluering i forbindelse med de i denne forordning omhandlede aktioner, i henhold til gældende budgetmæssige og andre procedurer. Den fastsætter betingelserne for tildeling, frigørelse og anvendelse af den støtte, der omhandles i denne forordning.

Artikel 13

1. I overensstemmelse med den i artikel 14, stk. 2, omhandlede procedure vedtager Kommissionen:

— afgørelser om de aktioner, hvis finansiering i henhold til denne forordning overstiger 1 mio. EUR, samt om enhver ændring af disse aktioner, der medfører en ekstraudgift på over 20 % af det beløb, der oprindeligt blev fastsat til den pågældende aktion

— handlingsprogrammer, der skal udgøre en sammenhængende ramme om indsatsen i et bestemt land eller en bestemt region eller inden for et særligt emneområde, hvor de konstaterede behov vil være af vedvarende karakter, bl.a. som følge af deres omfang og kompleksitet.

2. Kommissionen underretter det i artikel 14 omhandlede udvalg om de finansieringsafgørelser, som den agter at træffe vedrørende projekter og programmer til en værdi under 1 mio. EUR. Denne underretning finder sted senest en uge, inden afgørelsen træffes.

Artikel 14

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat i henhold til artikel 13 i forordningen (EF) nr. 975/1999; dette udvalg benævnes Udvalget for Menneskerettigheder og Demokrati.

2. Når der henvises til denne artikel, forelægger Kommissionens repræsentant udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ved udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagets forelæggelse for Rådet ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 15

1. Kommissionen kan finansiere presserende foranstaltninger for et beløb på højst 2 mio. EUR. En presserende foranstaltning anses for påkrævet i de tilfælde, hvor der er tale om øjeblikkelige og uforudseelige behov i forbindelse med en brat afbrydelse af den demokratiske proces eller en pludselig opstået krisesituation eller usædvanlig og overhængende fare, der berører hele eller en del af et lands befolkning, og som udgør en alvorlig trussel mod sikringen af den enkelte persons grundlæggende menneske- og frihedsrettigheder.

2. Med henblik på gennemførelsen af foranstaltninger, der opfylder disse betingelser, handler Kommissionen efter at have hørt medlemsstaterne på den mest effektive måde. Medlemsstaterne har fem hverdage til at fremsætte indvendinger. Hvis der er indvendinger, behandler det i artikel 14 nævnte udvalg spørgsmålet på næste møde.

3. Kommissionen underretter det i artikel 14 nævnte udvalg om alle de presserende foranstaltninger, der finansieres i henhold til disse bestemmelser, på dettes næste møde.

Artikel 16

Udvalget kan undersøge ethvert generelt eller specielt spørgsmål vedrørende Fællesskabets støtte på dette område og bør også spille en nyttig rolle med hensyn til at forbedre sammenhængen i Den Europæiske Unions menneskerettigheds- og demokratiseringsaktioner over for tredjelande. En gang om året drøfter det den planlagte programmering af det følgende regnskabsår eller udveksler synspunkter om de aktioner, der skal gennemføres i det kommende år i henhold til denne forordning.

Artikel 17

1. Kommissionen foretager regelmæssigt evalueringer af de aktioner, Fællesskabet finansierer i henhold til denne forordning, med henblik på at få fastslået, om målene for disse aktioner er nået, og med henblik på at angive retningslinjer for en effektivisering af de fremtidige aktioner. Kommissionen forelægger udvalget et sammendrag af disse evalueringer, der om nødvendigt kan drøftes i udvalget. Evalueringsrapporterne stilles til rådighed for de medlemsstater, der ønsker det.

2. På anmodning af medlemsstaterne kan Kommissionen med disses deltagelse ligeledes foretage evalueringer af resultaterne af de fællesskabsaktioner og -programmer, der er omfattet af denne forordning.

Artikel 18

Enhver finansieringsaftale, der indgås i henhold til denne forordning, skal bl.a. indeholde en bestemmelse om, at Kommissionen og Revisionsretten kan foretage kontrol på stedet og på de i artikel 5, stk. 1, omhandlede partneres tjenestested, ifølge de sædvanlige fremgangsmåder, der er fastlagt af Kommissionen inden for rammerne af de gældende bestemmelser, særlig bestemmelserne i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

Artikel 19

1. Senest en måned efter, at Kommissionen har truffet sin afgørelse, underretter den medlemsstaterne om de godkendte aktioner og projekter, med angivelse af udgiften hertil, deres art, modtagerlandet og de involverede partnere.

2. Efter hvert regnskabsår forelægger Kommissionen en årsberetning for Europa-Parlamentet og Rådet, der omfatter et sammendrag af de aktioner, der er blevet finansieret i løbet af regnskabsåret.

Sammendraget indeholder bl.a. oplysninger om de partnere, sammen med hvilke de i artikel 1 omhandlede aktioner er blevet iværksat.

Beretningen omfatter også en oversigt over de eksterne evalueringer, der er blevet foretaget, og om nødvendigt indeholder den forslag om særlige aktioner.

Artikel 20

Tre år efter denne forordnings ikrafttræden forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en samlet vurdering af de aktioner, Fællesskabet har finansieret i henhold til denne forordning, eventuelt med passende forslag til, hvad der skal ske med denne forordning fremover.

Artikel 21

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter dens offentliggørelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes indtil den 31. december 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1999.

På Rådets vegne

W. MÜLLER

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 977/1999

af 7. maj 1999

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1498/98 ([2]), særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.
([2]) EFT L 198 af 15.7.1998, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 7. maj 1999 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode [1]	Fast importværdi
0702 00 00	052	67,5
	204	87,9
	999	77,7
0707 00 05	052	77,4
	628	133,3
	999	105,4
0709 10 00	220	206,1
	999	206,1
0709 90 70	052	48,5
	999	48,5
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	204	42,0
	212	64,7
	600	71,3
	624	47,1
	999	56,3
0805 30 10	052	50,3
	999	50,3
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	86,7
	400	82,6
	508	77,9
	512	81,0
	528	70,7
	720	82,3
	804	105,4
	999	83,8

[1] Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22.11.1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 978/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af maksimumsstøtten for koncentreret smør for den 203. særlige licitation, der foretages i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 [2], særlig artikel 7a, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger

I henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 429/90 af 20. februar 1990 om støtte ved licitation til koncentreret smør bestemt til direkte forbrug i Fællesskabet [3], senest ændret ved fororordning (EF) nr. 124/1999 [4], afholder interventionsorganerne en løbende licitation for ydelse af støtte til koncentreret smør; i artikel 6 i nævnte forordning er det fastsat, at der under hensyntagen til de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en maksimumsstøtte for koncentreret smør med et indhold af fedtstof på mindst 96 %, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge; størrelsen af destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

med henblik på de bud, der er afgivet, bør maksimumsstøtten fastsættes på nedennævnte niveau, og destinationssikkerheden bør fastsættes i overensstemmelse hermed;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 203. særlige licitation i forbindelse med den i forordning (EØF) nr. 429/90 fastsatte løbende licitation fastsættes maksimumsstøtten samt destinationssikkerheden således:

— maksimumsstøtten:	117 EUR/100 kg
— destinationssikkerheden:	129 EUR/100 kg

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.
(2) EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.
(3) EFT L 45 af 21.2.1990, s. 8.
(4) EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 979/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 31. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 [2], særlig artikel 6, stk. 3 og 6, og artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 2571/97 af 15. december 1997 om salg af smør til nedsat pris og ydelse af støtte for fløde, smør og koncentreret smør til fremstilling af konditorvarer, konsumis og andre levnedsmidler [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 494/1999 [4], sælger interventionsorganerne ved licitation visse mængder smør, de ligger inde med, og yder støtte til fløde, smør og koncentreret smør; i artikel 18 i nævnte forordning er det fastsat, at der på grundlag af de ved hver særlig licitation indkomne bud fastsættes en mindstesalgspris for smør samt et maksimumsstøttebeløb for fløde, smør og koncentreret smør, der kan differentieres efter anvendelsesformålet, smørrets fedtindhold og den valgte fremgangsmåde, eller det besluttes, at licitationen skal være uden virkning; størrelsen af forarbejdningssikkerheden skal følgelig fastlægges;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For den 31. særlige licitation i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97, fastsættes maksimumsstøttebeløbene samt forarbejdningssikkerhederne som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.
[2] EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.
[3] EFT L 350 af 20.12.1997, s. 3.
[4] EFT L 59 af 6.3.1999, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning 7. maj 1999 om fastsættelse af mindstesalgspriserne for smør og maksimumsstøttebeløbene for fløde, smør og koncentreret smør med henblik på den 31. særlige licitation, der afholdes i forbindelse med den løbende licitation, der er fastsat i forordning (EF) nr. 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Valgt fremgangsmåde			Med røbestoffer	Uden røbestoffer	Med røbestoffer	Uden røbestoffer
Mindste salgspris	Smør ≥ 82 %	Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Forarbejdningssikkerhed		Til det ubehandlede smør	—	—	—	—
		Koncentreret	—	—	—	—
Maksimumsstøttebeløb	Smør ≥ 82 %		95	91	—	91
	Smør < 82 %		92	88	—	88
	Koncentreret smør		117	113	117	113
	Fløde		—	—	40	38
Forarbejdningssikkerhed	Smør		105	—	—	—
	Koncentreret		129	—	129	—
	Fløde		—	—	44	—

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 980/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af maksimumsopkøbspriser for smør i forbindelse med den 239. licitation, der gennemføres i henhold til den i forordning (EØF) nr. 1589/87 omhandlede løbende licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 ([2]), særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1589/87 af 5. juni 1987 om interventionsorganernes opkøb af smør ved licitation ([3]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 124/1999 ([4]), fastsættes der i betragtning af de bud, der modtages for hver licitation, en maksimumsopkøbspris ud fra den gældende interventionspris, eller det besluttes ikke at tage licitationen til følge;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forbindelse med den 239. licitation, der gennemføres i henhold til forordning (EØF) nr. 1589/87, og for hvilken fristen for indgivelse af bud udløber den 4. maj 1999, fastsættes maksimumsopkøbsprisen til 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.
([2]) EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.
([3]) EFT L 146 af 6.6.1987, s. 27.
([4]) EFT L 16 af 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 981/1999

af 7. maj 1999

om suspension af opkøb af smør i visse medlemsstater

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1587/96 [2], særlig artikel 7a, stk. 1, første afsnit, og stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EØF) nr. 777/87 [3], senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse, er det fastlagt, under hvilke omstændigheder opkøb af smør og skummetmælkspulver kan suspenderes og siden genindføres, og hvilke alternative foranstaltninger der kan træffes i tilfælde af suspension;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1547/87 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1802/95 [5], er der fastsat kriterier for opkøb af smør ved licitation og suspension af opkøb i en medlemsstat eller, for så vidt angår Det Forenede Kongerige og Tyskland, i et område;

Kommissionens forordning (EF) nr. 913/1999 [6] foreskriver suspension af de nævnte opkøb i visse medlemsstater; ifølge oplysningerne om markedspriserne er den betingelse, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1547/87, ikke mere opfyldt i Tyskland, Finland, Frankrig, Italien, Irland, Nordirland, Spanien, Nederlandene og Portugal; bestemmelserne om, i hvilke medlemsstater nævnte suspension gælder, bør derfor ændres;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Mælk og Mejeriprodukter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De opkøb af smør ved licitation, der er fastsat i artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 777/87, suspenderes i Belgien, Danmark, Grækenland, Luxembourg, Østrig, Sverige og Storbritannien.

Artikel 2

Forordning (EF) nr. 913/1999 ophæves.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 148 af 28.6.1968, s. 13.
[2] EFT L 206 af 16.8.1996, s. 21.
[3] EFT L 78 af 20.3.1987, s. 10.
[4] EFT L 144 af 4.6.1987, s. 12.
[5] EFT L 174 af 26.7.1995, s. 27.
[6] EFT L 114 af 1.5.1999, s. 37.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 982/1999

af 7. maj 1999

om ophævelse af visse af Kommissionens forordninger om friske og forarbejdede frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for frugt og grøntsager [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 857/1999 [2], særlig artikel 30, stk. 7,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2201/96 af 28. oktober 1996 om den fælles markedsordning for forarbejdede frugter og grøntsager [3], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2199/97 [4], særlig artikel 4, stk. 9, artikel 11, stk. 2, og artikel 27, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 af 15. december 1998 om den agromonetære ordning for euroen [5], særlig artikel 3, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Et antal retsakter i sektoren for friske og forarbejdede frugter og grøntsager er blevet formålsløse især på grund af ændringer i grundbestemmelserne, indgåelse af nye internationale forpligtelser mellem Fællesskabet og dets handelspartnere samt vigtige ændringer på markedet; for tydelighedens og retssikkerhedens skyld og for at opnå en forenkling bør disse retsakter ophæves formelt;

(2) de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra fællesmødet for Forvaltningskomitéen for Friske Frugter og Grøntsager og Forvaltningskomitéen for Forarbejdede Frugter og Grøntsager —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i bilaget anførte forordninger ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 1.
(2) EFT L 108 af 27.4.1999, s. 7.
(3) EFT L 297 af 21.11.1996, s. 29.
(4) EFT L 303 af 6.11.1997, s. 1.
(5) EFT L 349 af 24.12.1998, s. 1.

BILAG

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1560/70 af 31. juli 1970 om fastsættelse af betingelserne for at forarbejde frugt og grøntsager, der er trukket tilbage fra markedet, til saft (EFT L 169 af 1.8.1970, s. 59).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 55/72 af 10. januar 1972 om fastsættelse af betingelserne for licitation med henblik på afsætning af frugt og grøntsager, der er trukket tilbage fra markedet (EFT L 9 af 12.1.1972, s. 1).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1596/79 af 26. juli 1979 om forebyggende tilbagekøb af æbler og pærer (EFT L 189 af 27.7.1979, s. 47).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 2102/90 af 23. juli 1990 om nærmere bestemmelser for høsterklæringen for citrusfrugter (EFT L 191 af 24.7.1990, s. 16).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 1133/86 af 18. april 1986 om den landbrugsomregningskurs, der skal anvendes på eksportrestitutioner og importafgifter gældende for visse produkter forarbejdet på basis af frugt og grøntsager (EFT L 103 af 19.4.1986, s. 27).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 722/88 af 18. marts 1988 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til artikel 3, stk. 1a, i Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 for så vidt angår støtte til produkter forarbejdet på basis af tomater (EFT L 74 af 19.3.1988, s. 49-50).

Kommissionens forordning (EØF) nr. 4061/88 af 21. december 1988 om supplerende gennemførelsesbestemmelser for så vidt angår importlicenser for visse produkter forarbejdet på basis af surkirsebær, med oprindelse i Jugoslavien (EFT L 356 af 24.12.1988, s. 45).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 983/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2566/98 ([3]) blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 30 67 til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 3. indtil den 6. maj 1999 til 331,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2566/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.
([3]) EFT L 320 af 28.11.1998, s. 49.
([4]) EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
([5]) EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 984/1999

af 7. maj 1999

om bud, der er indgivet inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2563/98 omhandlede licitation over forsendelse af afskallet, langkornet ris til Réunion

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [1], som senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 [2], særlig artikel 10, stk. 1,

under henvisning til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2692/89 af 6. september 1989 om gennemførelsesbestemmelser for forsendelse af ris til Réunion [3], særlig artikel 9, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2563/98 [4] blev der åbnet en licitation over tilskud ved forsendelse af ris til Réunion;

på grundlag af de indgivne bud kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 beslutte, at licitationen skal være uden virkning, jf. artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2692/89;

under henvisning til bl.a. kriterierne i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 2692/89 bør der ikke fastsættes noget maksimumstilskud;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De bud, der er indgivet fra den 3. indtil den 6. maj 1999 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2563/98 omhandlede licitation over tilskud ved forsendelse til Réunion af afskallet langkornet ris henhørende under KN-kode 1006 20 98, er uden virkning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
(2) EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.
(3) EFT L 29 af 7.9.1989, s. 8.
(4) EFT L 320 af 28.11.1998, s. 40.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 985/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2565/98 ([3]), blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fra Europa fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 3. indtil den 6. maj 1999 til 178,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2565/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.
([3]) EFT L 320 af 28.11.1998, s. 46.
([4]) EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
([5]) EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 986/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 ([2]), særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2564/98 ([3]), blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 ([4]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 ([5]), kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris og sleben langkornet ris A til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 3. indtil den 6. maj 1999 til 147,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 2564/98 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
([2]) EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.
([3]) EFT L 320 af 28.11.1998, s. 43.
([4]) EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
([5]) EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 987/1999

af 7. maj 1999

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 770/1999 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris [1], senest ændret ved forordning (EF) nr. 2072/98 [2], særlig artikel 13, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 770/1999 [3] blev der åbnet en licitation over restitutionen ved udførsel af ris;

i overensstemmelse med artikel 5 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 584/75 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 299/95 [5], kan Kommissionen på grundlag af de indgivne bud efter fremgangsmåden i artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95 vedtage at fastsætte en maksimumseksportrestitution; ved fastsættelse af denne skal der bl.a. tages hensyn til kriterierne i artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95; tilslagsmodtager bliver enhver bydende, hvis bud er lig med eller ligger under maksimumseksportrestitutionen;

anvendelsen af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende ris medfører, at maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionen ved udførsel af sleben rundkornet ris til visse tredjelande fastsættes på grundlag af bud, der er indgivet fra den 3. indtil den 6. maj 1999 til 201,00 EUR/t inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 770/1999 omhandlede licitation.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 8. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.
[2] EFT L 265 af 30.9.1998, s. 4.
[3] EFT L 100 af 15.4.1999, s. 14.
[4] EFT L 61 af 7.3.1975, s. 25.
[5] EFT L 35 af 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 988/1999

af 7. maj 1999

om udstedelse af importlicenser for fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 936/97 af 27. maj 1997 om åbning og forvaltning af toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, fersk, kølet eller frosset, og for frosset bøffelkød ([1]), senest ændret ved forordning (EF) nr. 134/1999 ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 4 og 5 i forordning (EF) nr. 936/97 fastsætter betingelserne for licensansøgninger og udstedelse af importlicenser for kød som omhandlet i samme forordnings artikel 2, litra f);

i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97 fastsættes det, at der i perioden 1. juli 1998 til 30. juni 1999 kan importeres 11 500 t fersk, kølet eller frosset oksekød af høj kvalitet med oprindelse i og fra USA og Canada på særlige betingelser;

det skal bemærkes, at de licenser, der er fastsat ved denne forordning, dog kun kan anvendes i hele deres gyldighedsperiode med forbehold af de bestående ordninger på veterinærområdet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. De mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i perioden 1. til 5. maj 1999 vedrørende fersk, kølet og frosset oksekød af høj kvalitet som omhandlet i artikel 2, litra f), i forordning (EF) nr. 936/97, imødekommes fuldstændigt.

2. Der kan i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 936/97 i løbet af de fem første dage af juni 1999 indgives licensansøgninger for 4 230,623 tons.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 11. maj 1999.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 1999.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

([1]) EFT L 137 af 28.5.1997, s. 10.
([2]) EFT L 17 af 22.1.1999, s. 22.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 29. april 1999

om vedtagelse af tredje fase af programmet for tværeuropæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser (Tempus III) (2000-2006)

(1999/311/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd opfordrede på mødet i Strasbourg den 8.-9. december 1989 Rådet til på grundlag af et forslag fra Kommissionen at træffe foranstaltninger med det formål at give landene i Central- og Østeuropa mulighed for at deltage i uddannelsesprogrammer af almen og/eller erhvervsmæssig karakter svarende til de eksisterende fællesskabsprogrammer;

(2) Rådet vedtog den 18. december 1989 forordning (EØF) nr. 3906/89 om økonomisk bistand til Republikken Ungarn og Folkerepublikken Polen ([5]) (Phare-programmet), hvori det bestemmes, at der skal ydes støtte til den økonomiske og sociale omstillingsproces i landene i Central- og Østeuropa på blandt andet uddannelsesområdet; den 25. juni 1996 vedtog Rådet forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 om bistand til den økonomiske reform- og genopretningsproces i de Nye Uafhængige Stater og Mongoliet ([6]) (Tacis-programmet);

(3) Rådet vedtog den 29. april 1993 ved afgørelse 93/246/EØF ([7]) anden fase af programmet for tværeuropæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser (Tempus II) for en periode på fire år fra 1. juli 1994; denne afgørelse ændredes den 21. november 1996 ved afgørelse 96/663/EF ([8]) for at forlænge nævnte programs varighed til seks år (1994-2000);

(4) landene i Central- og Østeuropa, de Nye Uafhængige Stater i det tidligere Sovjetunionen og Mongoliet, der er støtteberettigede under Phare- og Tacis-programmerne, anser videregående uddannelse og erhvervsuddannelse for at være centrale punkter i den økonomiske og sociale reformproces;

(5) samarbejdet inden for de videregående uddannelser styrker og udbygger alle de eksisterende forbindelser mellem Europas forskellige folkeslag, fremhæver de fælles kulturværdier, muliggør udbytterige meningsudvekslinger og letter de multinationale aktiviteter på det videnskabelige, kulturelle, kunstneriske, økonomiske og sociale område;

([1]) EFT C 270 af 29.8.1998, s. 9 og EFT C 87 af 29.3.1999, s. 102.
([2]) EFT C 98 af 9.4.1999
([3]) EFT C 40 af 15.2.1999, s. 23.
([4]) EFT C 51 af 22.2.1999, s. 86.
([5]) EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11. Forordningen er senest ændret ved forordning (EF) nr. 753/96 (EFT L 103 af 26.4.1996, s. 5).
([6]) EFT L 165 af 4.7.1996, s. 1.
([7]) EFT L 112 af 6.5.1993, s. 34.
([8]) EFT L 306 af 28.11.1996, s. 36.

(6) indførelsen for nylig af Tempus i de ikke-associerede lande i Central- og Østeuropa, i de Nye Uafhængige Stater i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet, der har større behov, og som dækker et større område, berettiger fuldt ud til, at de indledte aktioner videreføres;

(7) Tempus kan bidrage effektivt til den strukturelle udvikling af de videregående uddannelser, herunder forbedring af de menneskelige ressourcer og de faglige kvalifikationer tilpasset den økonomiske reform, og der findes ingen andre instrumenter til at nå dette mål;

(8) Tempus kan yderligere, under medvirken af universiteter og universitetspersonale, bidrage effektivt til udviklingen af strukturerne i den offentlige forvaltning og på uddannelsesområdet i de støtteberettigede lande;

(9) Tempus kan bidrage til at genoprette det samarbejde mellem naboregioner til Fællesskabet, der blev afbrudt af den seneste udvikling, og dette samarbejde er en faktor i opretholdelsen af fred og stabilitet i Europa;

(10) de associerede lande, der befinder sig i førtiltrædelsesfasen, og som har deltaget i Tempus I og II, vil nu med held takket være den opnåede erfaring kunne arbejde side om side med medlemsstaterne for at bistå de partnerlande, der først på et langt senere tidspunkt er blevet omfattet af programmet, med omstruktureringen af deres videregående uddannelsessystemer;

(11) i artikel 11 i afgørelse 93/246/EØF bestemmes det, at Kommissionen skal foretage en evaluering af gennemførelsen af Tempus-programmet, og at den inden den 30. april 1998 skal forelægge et forslag til videreførelse eller tilpasning af programmet for perioden fra den 1. juli 2000;

(12) de kompetente myndigheder i landene i Central- og Østeuropa, i de Nye Uafhængige Stater i det tidligere Sovjetunionen og i Mongoliet, brugerne af programmet, de strukturer, der varetager gennemførelsen af programmet i de støtteberettigede lande og i Det Europæiske Fællesskab, samt de eksperter og kvalificerede repræsentanter, hvis synspunkter afspejler de europæiske universitetskredses synspunkter, er enige i konklusionerne i evalueringsrapporten, som viser, at Tempus har kapacitet til effektivt at bidrage til spredning af undervisningsudbuddet og til samarbejde mellem universiteterne i de støtteberettigede lande for dermed at skabe gunstige vilkår for udviklingen af det videnskabelige, kulturelle, økonomiske og sociale samarbejde;

(13) det bør være muligt at skabe en effektiv koordination mellem Tempus III og andre fællesskabsprogrammer og -aktiviteter inden for skole- og erhvervsmæssig uddannelse og således stimulere synergier og give hver af fællesskabsaktiviteterne større gennemslagskraft;

(14) traktaten indeholder ikke anden hjemmel for vedtagelsen af denne afgørelse end artikel 235; betingelserne for at anvende denne artikel er opfyldt —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Varigheden af Tempus III

Tredje fase af programmet for tværeuropæisk samarbejde inden for de videregående uddannelser (i det følgende benævnt »Tempus III«), vedtages for en periode på 6 år fra 1. juli 2000.

Artikel 2

Støtteberettigede lande

Tempus III omfatter de ikke-associerede lande i Central- og Østeuropa, der er støtteberettigede i henhold til forordning (EØF) nr. 3906/89 (Phare-programmet) [1], samt de Nye Uafhængige Stater i det tidligere Sovjetunionen og Mongoliet, der er omfattet af forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 (Tacis-programmet), forudsat at disse bistandsprogrammer forlænges til at gælde i ovennævnte periode. Disse lande benævnes i det følgende »støtteberettigede lande«.

På baggrund af en evaluering af situationen i de enkelte lande træffer Kommissionen i overensstemmelse med de procedurer, der er opstillet i nævnte forordninger, og i samråd med de berørte støtteberettigede lande beslutning om, hvorvidt de skal deltage i Tempus III, samt om arten af og betingelserne for deres deltagelse inden for rammerne af den nationale planlægning af fællesskabsstøtten til sociale og økonomiske reformer.

Artikel 3

De associerede landes tilslutning

Aktioner under Tempus III er også åbne for de associerede lande i Central- og Østeuropa, så de resultater, der er opnået gennem Tempus, kan deles med nabolandene, og således at der kan udvikles et regionalt og grænseoverskridende samarbejde. Under hensyn til de respektive regler og bestemmelser på det finansielle område bør der tilskyndes til samarbejde mellem Tempus- og Erasmusprojekter.

[1] I øjeblikket Albanien, Bosnien-Hercegovina og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Artikel 4

Definitioner

Med henblik på Tempus III forstås ved:

a) »universitet«: alle former for post-gymnasiale uddannelses- og erhvervsuddannelsesinstitutioner, der inden for rammerne af en videregående uddannelse og erhvervsuddannelse tilbyder kvalifikationer eller eksamensbeviser på dette niveau, uanset hvordan disse institutioner betegnes

b) »erhvervsliv« og »virksomhed«: alle former for økonomisk aktivitet uanset deres juridiske status, uafhængige erhvervsorganisationer, handels- og industrikamre og/eller tilsvarende sammenslutninger, faglige sammenslutninger samt uddannelsesorganerne ved ovennævnte institutioner og organisationer

c) »institution«: lokale og offentlige myndigheder samt arbejdsmarkedets parter og disses uddannelsesorganer.

De enkelte medlemsstater eller støtteberettigede lande kan bestemme, hvilke af de under litra a) nævnte institutioner der kan deltage i Tempus III.

Artikel 5

Mål

Målene for Tempus III er inden for de generelle retningslinjer og målsætninger for Phare- og Tacis-programmerne med henblik på økonomisk og social reform at fremme udviklingen af de videregående uddannelsessystemer i de støtteberettigede lande gennem et så afbalanceret samarbejde som muligt med partnerne fra alle Fællesskabets medlemsstater.

Tempus III har nærmere betegnet til formål at lette tilpasningen af de videregående uddannelser til de nye socioøkonomiske og kulturelle krav i de støtteberettigede lande ved:

a) at løse problemerne vedrørende udvikling og omlægning af læseplanerne på de prioriterede områder

b) at iværksætte reformer af strukturer og institutioner inden for videregående uddannelser og af forvaltningen heraf

c) at udvikle kompetencegivende uddannelser med henblik på den afhjælpning af mangelen på kvalifikationer på højt niveau, der er nødvendig i forbindelse med de økonomiske reformer, særlig gennem forbedring og styrkelse af forbindelserne med erhvervslivet

d) at yde et bidrag til de videregående uddannelser, uddannelsen af samfundsborgere og styrkelsen af demokratiet.

Kommissionen kontrollerer, at Fællesskabets generelle politik vedrørende ligebehandling af mænd og kvinder overholdes i forbindelse med gennemførelsen af Tempus III. Kommissionen bestræber sig også på at sikre, at ingen befolkningsgruppe udelukkes eller stilles dårligt.

Artikel 6

Dialog med de støtteberettigede lande

Kommissionen fastlægger i samarbejde med de kompetente myndigheder i de enkelte lande detaljerede prioriteter og målsætninger for den rolle, Tempus III skal spille i den nationale økonomiske og sociale reformstrategi, på grundlag af programmets målsætninger og bestemmelserne i bilaget, og navnlig i overensstemmelse med:

a) i) Phare-programmets generelle målsætninger

ii) Tacis-programmets generelle målsætninger med særlig henvisning til dets sektorielle aspekter

b) de enkelte støtteberettigede landes politik for økonomisk og social reform og reform af uddannelsessystemet

c) nødvendigheden af at finde en passende balance mellem de valgte prioriterede områder og de ressourcer, der er afsat til Tempus III.

Artikel 7

Udvalg

1. Kommissionen iværksætter Tempus III i overensstemmelse med bilaget på grundlag af de detaljerede retningslinjer, der vedtages hvert år, og med udgangspunkt i de detaljerede målsætninger og prioriteter, der fastlægges i samarbejde med de kompetente myndigheder i de enkelte støtteberettigede lande som omhandlet i artikel 6.

2. Ved udførelsen af denne opgave bistås Kommissionen af et udvalg, der består af to repræsentanter udpeget af hver medlemsstat, og som har Kommissionens repræsentant som formand. Udvalgets medlemmer kan søge bistand hos eksperter og rådgivere.

Udvalget bistår navnlig Kommissionen ved gennemførelsen af den plan, der er udarbejdet på grundlag af målsætningerne i artikel 5, og det samordner sit arbejde med arbejdet i andre programudvalg på uddannelsesområdet (Socrates) og erhvervsuddannelsesområdet (Leonardo).

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget udkast til foranstaltninger vedrørende:

a) de generelle retningslinjer for Tempus III

b) udvælgelsesprocedurerne og de generelle retningslinjer for Fællesskabets finansielle støtte (beløb, varighed og støttemodtagere)

c) spørgsmål, der vedrører den generelle ligevægt i Tempus III, herunder opdelingen mellem de forskellige aktioner

d) de detaljerede prioriteter og målsætninger, der fastlægges i samarbejde med de kompetente myndigheder i de enkelte støtteberettigede lande

e) bestemmelserne om kontrol og evaluering af Tempus III.

4. Udvalget afgiver en udtalelse om disse udkast til foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udvalget udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i af stemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog straks af Kommissionen om disse foranstaltninger.

Kommissionen kan i så fald udsætte gennemførelsen af de foranstaltninger, den har truffet afgørelse om, i et tidsrum på en måned.

Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

5. Komissionen kan endvidere høre udvalget om alle andre spørgsmål vedrørende gennemførelsen af Tempus III, herunder årsrapporten.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Artikel 8

Samarbejde med kompetente organer

1. Kommissionen samarbejder med de institutioner i de enkelte støtteberettigede lande, der er udpeget og oprettet til at koordinere de forbindelser og strukturer, der er nødvendige for gennemførelsen af Tempus III, herunder tildeling af midler, som de støtteberettigede lande selv har stillet til rådighed.

2. For så vidt angår gennemførelsen af Tempus III arbejder Kommissionen endvidere tæt sammen med de kompetente nationale strukturer, som medlemsstaterne har udpeget. Den tager så vidt muligt hensyn til de bilaterale foranstaltninger, som medlemsstaterne har truffet på dette område.

Artikel 9

Forbindelser med andre fællesskabsaktioner

Kommissionen, der følger den i artikel 7, stk. 3, i denne afgørelse omhandlede procedure og i givet fald den i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 3906/89 og i artikel 8 i forordning (Euratom, EF) nr. 1279/96 omhandlede procedure, sikrer inden for de grænser, der fastlægges i de årlige budgetafgørelser, kohærens og om nødvendigt komplementaritet mellem Tempus III og andre fællesskabsaktioner, der gennemføres såvel i Fællesskabet som inden for rammerne af bistanden til de støtteberettigede lande under særlig hensyntagen til Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstituts aktiviteter.

Artikel 10

Koordinering med de aktioner, der gennemføres af tredjelande

1. Kommissionen sikrer en passende koordinering med de aktioner, der gennemføres af lande, som ikke er medlemmer af Fællesskabet ([1]), eller af universiteter og virksomheder i disse lande på det område, som er omfattet af Tempus III, herunder i givet fald deltagelse i Tempus III-projekterne.

2. Denne deltagelse kan antage forskellige former, herunder en eller flere af nedenstående former:

— deltagelse i Tempus III-projekter gennem samfinansiering

— udnyttelse af de muligheder, som Tempus III indebærer, for at kanalisere de udvekslingsaktioner, der modtager bilateral finansiering

— koordinering mellem Tempus III og de initiativer på nationalt plan, der har de samme målsætninger, men som finansieres og forvaltes særskilt

— gensidig udveksling af informationer om alle de relevante initiativer på dette område.

Artikel 11

Årsrapport

Kommissionen fremsender en årsrapport om, hvordan Tempus III fungerer, til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg samt Regionsudvalget. Rapporten sendes også til de støtteberettigede lande til orientering.

([1]) Disse lande er medlemmerne af 24-lande-gruppen ud over Fællesskabets medlemsstater, Republikken Cypern, Malta samt de associerede lande i Central- og Østeuropa, og deltagelsen vedrører projekter sammen med de ikke-associerede lande i Central- og Østeuropa, der er støtteberettigede i henhold til Phare-programmet.

Artikel 12

Kontrol og evaluering — rapporter

Kommissionen fastlægger i overensstemmelse med proceduren i artikel 7, stk. 3, bestemmelserne for regelmæssig kontrol samt ekstern evaluering af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med gennemførelsen af Tempus III, under hensyntagen til de særlige mål, som er opstillet i artikel 5, og de nationale målsætninger, der fastlægges i overensstemmelse med artikel 6.

Kommissionen fremlægger senest den 30. april 2004 en midtvejsrapport om resultaterne af evalueringen ledsaget af et eventuelt forslag om forlængelse eller tilpasning af Tempus for perioden fra 1. juli 2006.

Kommissionen fremlægger en endelig rapport senest den 30. juni 2009.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1999.

På Rådets vegne

W. MÜLLER

Formand

BILAG

Fælleseuropæiske projekter

1. Det Europæiske Fællesskab yder tilskud til fælleseuropæiske projekter med en varighed på højst tre år.

   De fælleseuropæiske projekter skal omfatte mindst et universitet i et støtteberettiget land, et universitet i en medlemsstat og en partnerinstitution (universitet, virksomhed eller institution som defineret i artikel 4) i en anden medlemsstat.

2. Der kan ydes tilskud til fælleseuropæiske projekter med henblik på aktiviteter i overensstemmelse med de berørte institutioners specifikke behov og de prioriteter, der er fastlagt, herunder:

   i) samarbejdsaktioner inden for uddannelse og erhvervsuddannelse, især med henblik på udformning og ajourføring af læseplaner, udvidelse af universiteternes kapacitet inden for efter- og videreuddannelse og omskoling, udformning af korte, intensive kurser samt udvikling af åbne undervisningssystemer og fjernundervisningssystemer, herunder informations- og kommunikationsteknologi

   ii) foranstaltninger med henblik på reform og udvikling af de videregående uddannelser og disses kapacitet, især gennem omstrukturering af forvaltningen af videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelsessystemer, modernisering af eksisterende infrastrukturer, anskaffelse af det udstyr, der kræves for at gennemføre et fælleseuropæisk projekt, og i givet fald gennem ydelse af faglig og finansiel bistand til de ansvarlige myndigheder

   iii) fremme af samarbejdet mellem universiteter, erhvervsliv og institutioner som defineret i artikel 4 gennem fælleseuropæiske projekter

   iv) udvikling af mobiliteten for undervisere, universiteternes administrative personale og studerende inden for rammerne af fælleseuropæiske projekter:

      a) der ydes finansiel støtte til undervisningspersonale/administrativt personale på universiteter eller undervisere på virksomheder i medlemsstaterne med henblik på virke som undervisere/instruktører i de støtteberettigede lande eller vice versa i en periode på op til et år

      b) der ydes finansiel støtte til undervisningspersonale/administrativt personale på universiteter i de støtteberettigede lande med henblik på efter uddannelses- eller omskolingsophold i Det Europæiske Fællesskab

      c) der ydes finansiel støtte til studerende indtil ph.d.-niveau, både studerende fra de støtteberettigede lande, som gennemfører en studieperiode i Det Europæiske Fællesskab, og studerende fra Fællesskabet, der gennemfører en studieperiode i de støtteberettigede lande. Denne støtte tildeles normalt for en periode på mellem tre måneder og et år

      d) der vil kunne udbetales støtte til studerende, der deltager i specifikke mobilitetsfremmende fælleseuropæiske projekter, idet studerende, som deltager i projekter, hvor studieperioden i udlandet fuldt ud anerkendes på de studerendes hjemuniversitet, har fortrinsret

      e) der ydes støtte i forbindelse med erhvervspraktik til undervisere, instruktører, studerende og kandidater fra de støtteberettigede lande, der har afsluttet deres studier, men som endnu ikke har påbegyndt deres første ansættelsesforhold, og som ønsker at gennemføre en erhvervspraktikperiode i virksomheder i Fællesskabet, og vice versa

   v) aktiviteter, der bidrager til en vellykket gennemførelse af et fælleseuropæisk projekt, og som involverer to eller flere støtteberettigede lande.

Strukturforanstaltninger og/eller supplerende foranstaltninger

Der ydes finansiel støtte til en række strukturforanstaltninger og/eller supplerende foranstaltninger (bl.a. faglig bistand, seminarer, undersøgelser, publikationer og informationsaktiviteter). Disse foranstaltninger har til formål at støtte programmets mål, som bl. a. går ud på at bidrage til udvikling og omstrukturering af de videregående uddannelsessystemer i de støtteberettigede lande. Som led i disse strukturforanstaltninger ydes der finansiel støtte med henblik på at bistå de støtteberettigede lande med bl.a.:

— at udvikle og styrke kapaciteten til strategisk planlægning og institutionel udvikling af videregående uddannelsesinstitutioner på universitets- eller fakultetsplan

— at udarbejde en udviklingsplan for universiteterne, der hjælper dem til at udvikle internationale forbindelser

— at støtte udbredelsen af samarbejdsaktioner, der tager sigte på at opfylde Tempus-målene

— at udarbejde en national strategi i et bestemt støtteberettiget land for udvikling af et særligt aspekt af de videregående uddannelser.

Individuelle stipendier

Ud over støtte til de fælleseuropæiske projekter, strukturforanstaltningerne og/eller de supplerende foranstaltninger yder Det Europæiske Fællesskab også tilskud i form af individuelle stipendier til undervisere, instruktører, universitetsadministratorer, overordnede ministerielle embedsmænd, uddannelsesplanlæggere og andre uddannelseseksperter fra støtteberettigede lande eller Fællesskabet med henblik på besøg, der skal fremme kvaliteten, udviklingen og omstruktureringen af de videregående uddannelser og erhvervsuddannelser i de støtteberettigede lande.

Disse besøg kan bl.a. dække følgende områder:

— udvikling af kurser og undervisningsmateriale

— personaleudvikling, bl.a. gennem genopfriskningskurser og erhvervspraktik

— undervisnings- og instruktionsopgaver

— aktiviteter til støtte for udviklingen af de videregående uddannelser

— deltagelse i de europæiske sammenslutningers, især universitetssammenslutningernes, aktiviteter.

Støtteaktiviteter

1. Kommissionen modtager den faglige bistand, der er nødvendig for en hensigtsmæssig gennemførelse af de i afgørelsen anførte aktiviteter, herunder den fornødne overvågning af programmets gennemførelse.

2. Der ydes støtte til en passende ekstern evaluering af Tempus III. Der ydes endvidere støtte til formidling i tilknytning til fælleseuropæiske projekter, strukturforanstaltninger og/eller supplerende foranstaltninger samt individuel mobilitet og til formidling af vellykkede resultater af specifikke projekter i tidligere faser af Tempus-programmet.

RÅDETS BESLUTNING

af 29. april 1999

om ændring af beslutning 93/383/EØF om referencelaboratorier til kontrol med marine biotoksiner

(1999/312/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelser fra Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I artikel 3 i beslutning 93/383/EØF [4] omtales EF-referencelaboratoriet til kontrol med marine biotoksiner; dette laboratorium har ændret navn, og artikel 3 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed;

(2) beslutning 93/383/EØF indeholder ikke en procedure for hurtig ændring af bilaget; det bør derfor gøres muligt for Kommissionen at foretage en ændring af dette bilag som følge af en meddelelse fra en medlemsstat;

(3) beslutning 93/383/EØF indeholder i bilaget en liste over de nationale referencelaboratorier, som de enkelte medlemsstater har udpeget til kontrol med marine biotoksiner;

(4) de laboratorier, der oprindelig blev udpeget af Tyskland, Belgien, Spanien, Finland, Grækenland, Italien, Det Forenede Kongerige og Sverige som nationale referencelaboratorier til kontrol med marine biotoksiner, udfører ikke længere de opgaver, de blev udpeget til, eller har i mellemtiden ændret navn eller firmanavn; følgelig bør bilaget til beslutning 93/383/EØF ændres for at tage hensyn til medlemsstaternes meddelelser om de nationale referencelaboratorier —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

I beslutning 93/383/EØF foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3 affattes således:

»*Artikel 3*

»Laboratorio de biotoxinas marinas del Area de Sanidad« i Vigo udpeges som EF-referencelaboratorium til kontrol med marine biotoksiner.«

2) Følgende led føjes til artikel 4:

»— det bistår, for så vidt angår restkoncentrationer, de nationale referencelaboratorier med at indføre et passende kvalitetsstyringssystem, der er baseret på principperne om god laboratoriepraksis (GLP) og kriterierne EN 45 000.«

3) Efter artikel 5 tilføjes følgende artikel:

»*Artikel 5a*

Bilaget til denne beslutning ændres efter behov af Kommissionen, når en medlemsstat har forelagt den en meddelelse vedrørende sit nationale referencelaboratorium til kontrol med marine biotoksiner.

Kommissionen offentliggør listen over de nationale referencelaboratorier samt ajourføringer heraf i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.«

Artikel 2

Bilaget til beslutning 93/383/EØF erstattes af bilaget i bilaget til nærværende beslutning.

Artikel 3

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

[1] EFT C 331 af 6.11.1996, s. 12, og EFT C 189 af 20.6.1997, s. 9.
[2] EFT C 200 af 30.6.1997, s. 257, og udtalelse af 13. april 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
[3] EFT C 66 af 3.3.1997, s. 47.
[4] EFT L 166 af 8.7.1993, s. 31.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1999.

På Rådets vegne
W. MÜLLER
Formand

BILAG

»BILAG

Belgien og Luxembourg:

— Ministère des Affaires Sociales, de la Santé Publique et de l'Environnement
Institut Scientifique de la Santé Publique — Louis Pasteur
Section Denrées Alimentaires
Département Pharmaco-Bromatologie
Rue Juliette Wytsman 14
B-1050 Bruxelles

Danmark:

— The Danish Veterinary and Food Administration
Institute of Food Research and Nutrition
Mørkhøj Bygade 19
DK-2860 Søborg

Tyskland:

— Bundesinstitut für gesundheitlichen
Verbraucherschutz und Veterinärmedizin
Postfach 330013
D-14191 Berlin

Grækenland:

— Ινστιτούτο Υγιεινής Τροφίμων Θεσσαλονίκης
28ης Οκτωβρίου 80
GR-54627 Θεσσαλονίκη

Spanien:

— Laboratorio de Biotoxinas Marinas
Area de Sanidad
Estación Marítima s/n
E-36271 Vigo

Frankrig:

— Laboratoire central d'hygiène alimentaire
43, rue de Dantzig
F-75015 Paris

Irland:

— Fisheries Research Center
Abbotstown
IRL-Dublin 15

Italien:

— Centro Ricerche Marine
Viale Vespucci 2
I-47042 Cesenatico (FO)

Nederlandene:

— Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieuhygiëne (RIVM)
Postbus 1
NL-3720 BA Bilthoven

Portugal:

— Laboratório do Instituto Nacional de Investigação das Pescas (INIP)
Av. Brasília s/n
P-1400 Lisboa

Finland:

— Tullilaboratorio/Tullaboratoriet
PL/PB 53
FIN-02151 Espoo/Esbo

Sverige:

— Institutionen för klinisk bakteriologi
Göteborgs universitet
S-41124 Göteborg

Det Forenede Kongerige:

— Marine Laboratory
PO Box 101,
Victoria Road
UK-Aberdeen AB11 9 DB.«

RÅDETS BESLUTNING

af 29. april 1999

om referencelaboratorier til kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr

(1999/313/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelser fra Europa-Parlamentet ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Bestemmelserne vedrørende bakteriologisk og viral kontaminering af levende toskallede bløddyr er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 91/492/EØF af 15. juli 1991 om sundhedsmæssige betingelser for produktion og afsætning af levende toskallede bløddyr ([4]);

(2) i kapitel V, punkt 8, i bilaget til nævnte direktiv er det fastsat, at den sundhedsmæssige kontrol kan baseres på tællinger af fækale bakterier, når der ikke findes gængse teknikker for sporing af virus og ikke er opstillet virologiske normer;

(3) resultaterne af de seneste videnskabelige undersøgelser har vist, at fækale bakterier har ringe værdi som indikatorer for forekomsten af virus i toskallede bløddyr; af hensyn til beskyttelsen af folkesundheden er det derfor nødvendigt at basere sundhedskontrollen på andre indikatorer;

(4) udviklingen af nye analysemetoder til påvisning af virus og pålidelige indikatorer for kontaminering af toskallede bløddyr kræver, at de nationale laboratorier samordner deres aktiviteter og organiserer sig i et netværk;

(5) for at opnå en effektiv kontrolordning til sporing af virus og opstilling af normer for bakteriologisk og viral kontaminering og for at få indført gængse teknikker og pålidelige metoder til påvisning af virus og bakterier bør hver medlemsstat udpege et nationalt referencelaboratorium, som har til opgave at koordinere gennemførelsen af de krævede analyser på nationalt plan;

(6) for at sikre en ensartet ordning i Fællesskabet bør der udpeges et EF-referencelaboratorium, som skal koordinere de nationale referencelaboratoriers kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr; der bør fastsættes bestemmelser for EF-referencecelaboratoriets opgaver og vilkårene for udøvelsen af dets aktiviteter, og de ansvarlige for dette laboratorium bør forpligte sig til at udføre de i denne beslutning fastsatte opgaver på de heri fastsatte vilkår;

(7) dette EF-referencelaboratorium kan få støtte fra Fællesskabet på de vilkår, der er fastsat i artikel 28 i Rådets beslutning 90/424/EØF af 26. juni 1990 om visse udgifter på veterinærområdet ([5]) —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Hver medlemsstat udpeger et nationalt referencelaboratorium til kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr. Den underretter Kommissionen herom, hvorefter Kommissionen offentliggør listen over disse nationale referencelaboratorier samt ajourføringerne af listen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 2

1. De nationale referencelaboratorier udfører følgende opgaver:

a) de koordinerer arbejdet i de nationale laboratorier, der i de respektive medlemsstater foretager bakteriologiske og virale analyser af toskallede bløddyr

([1]) EFT C 267 af 3.9.1997, s. 15.
([2]) EFT C 304 af 6.10.1997, s. 79, og udtalelse af 13. april 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([3]) EFT C 355 af 21.11.1997, s. 63.
([4]) EFT L 268 af 24.9.1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/79/EF (EFT L 24 af 30.1.1998, s. 31).
([5]) EFT L 224 af 18.8.1990, s. 19. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 94/370/EF (EFT L 168 af 2.7.1994, s. 31).

b) de bistår medlemsstatens myndigheder med at tilrettelægge ordningen for kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr

c) de udfører med regelmæssige mellemrum sammenlignende undersøgelser mellem de forskellige nationale laboratorier, som foretager de omhandlede analyser

d) de formidler informationer fra det i artikel 3 omhandlede EF-referencelaboratorium til myndighederne og til de nationale laboratorier, der foretager de omhandlede analyser.

2. De nationale referencelaboratorier samarbejder med det i artikel 3 udpegede EF-referencelaboratorium.

Artikel 3

Laboratoriet »Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science«, Weymouth, Det Forenede Kongerige, udpeges som EF-referencelaboratorium til kontrol af bakteriologisk og viral kontaminering af toskallede bløddyr.

Artikel 4

EF-referencelaboratoriet udfører følgende opgaver:

a) det informerer de nationale referencelaboratorier om analysemetoder og sammenlignende undersøgelser

b) det koordinerer de nationale referencelaboratoriers anvendelse af de i litra a) omhandlede metoder, navnlig ved at tilrettelægge sammenlignende undersøgelser

c) det koordinerer forskningen i nye analysemetoder og oplyser de nationale referencelaboratorier om udviklingen på dette område

d) det afholder uddannelses- og videreuddannelseskurser for personalet på de nationale referencelaboratorier

e) det samarbejder med de laboratorier, der i tredjelande foretager bakteriologiske og virale analyser af toskallede bløddyr

f) det yder teknisk og videnskabelig bistand til Kommissionen, navnlig i tilfælde af, at medlemsstaterne er uenige om analyseresultaterne

g) det hjælper for så vidt angår restkoncentrationer de nationale referencelaboratorier med at indføre et passende kvalitetsstyringssystem, der er baseret på principperne om god laboratoriepraksis (GLP) og kriterierne EN 45 000.

Artikel 5

EF-referencelaboratoriet skal opfylde følgende betingelser:

a) det skal råde over kvalificerede medarbejdere, som har tilstrækkeligt kendskab til de metoder, der anvendes i forbindelse med bakteriologiske og virale analyser af toskallede bløddyr

b) det skal råde over de faciliteter og de stoffer, der er nødvendige for at udføre de i artikel 4 fastsatte opgaver

c) det skal have en passende administrativ infrastruktur

d) det skal pålægge medarbejderne tavshedspligt for så vidt angår visse emner, resultater og meddelelser

e) det skal overholde de principper for god laboratoriepraksis, som er godkendt på internationalt niveau

f) det skal råde over en ajourført liste over de referencestoffer, som findes på Fællesskabets Referencebureau, samt en ajourført liste over producenter og forhandlere af disse stoffer.

Artikel 6

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1999.

På Rådets vegne

W. MÜLLER

Formand

Underretning om ikrafttrædelsen af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile om prækursorer og kemiske stoffer, der ofte anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika og psykotrope stoffer [1]

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Chile om prækursorer og kemiske stoffer, der ofte anvendes til ulovlig fremstilling af narkotika eller psykotrope stoffer, som Rådet vedtog at indgå den 3. november 1998, træder i kraft den 1. juni 1999, idet de kontraherende parter den 6. april 1999 har meddelt, at de har afsluttet de nødvendige procedurer med henblik herpå.

---

[1] EFT L 336 af 11.12.1998.

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 9. april 1999

om spørgeskemaet vedrørende Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer

(meddelt under nummer K(1999) 856)

(EØS-relevant tekst)

(1999/314/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer [1], særlig artikel 19, stk. 4,

under henvisning til Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver [2], og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19, stk. 4, i direktiv 96/82/EF skal medlemsstaterne udarbejde en rapport om iværksættelsen af dette direktiv hvert tredje år; denne rapport udarbejdes på basis af spørgeskemaer eller retningslinjer, der udarbejdes af Kommissionen i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er fastlagt i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF;

den pågældende treårsperiode skal dække 2000-2002;

de foranstaltninger, der omhandles af denne beslutning, er i overensstemmelse med udtalelsen fra det udvalg, der blev nedsat i henhold til artikel 6 i direktiv 91/692/EØF —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Spørgeskemaet i bilaget vedtages hermed.

Artikel 2

Medlemsstaterne udarbejder en rapport, der dækker perioden 2000-2002 i overensstemmelse med spørgeskemaet i bilaget.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 1999.

På Kommissionens vegne

Ritt BJERREGAARD

Medlem af Kommissionen

---

[1] EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.
[2] EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

BILAG

Spørgeskema vedrørende Rådets direktiv 96/82/EF om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (SEVESO II)

Indledende bemærkninger

Dette spørgeskema er blevet udarbejdet for at hjælpe medlemsstaterne og Kommissionen med den udveksling af oplysninger som krævet i henhold til artikel 19 i Rådets direktiv 96/82/EF. I henhold til direktivets artikel 19, stk. 4, skal medlemsstaterne forelægge Kommissionen en treårig rapport for de virksomheder, der er omfattet af artikel 6 og 9.

Medlemsstaterne skal sende en rapport for hver treårig periode senest ni måneder efter rapporteringsperiodens udløb. Rapporten skal indeholde separate oplysninger om hvert enkelt år i rapporteringsperioden. Rapporten for perioden 1997-1999 skal foreligge inden udgangen af september 2000.

(1) *Generelle oplysninger*

Det samlede antal **virksomheder, der er omfattet af artikel 6 og 9**, i direktivet.

(2) *Sikkerhedsrapporter*

a) Det samlede antal virksomheder, der har forelagt **sikkerhedsrapporter**, som krævet i henhold til artikel 9 i direktivet

b) Det samlede antal virksomheder, hvorfor **sikkerhedsrapporten** er blevet gennemgået af de kompetente myndigheder, og de **konklusioner, der er meddelt driftslederen** for at opfylde forpligtelserne i artikel 9, stk. 4.

(3) *Beredskabsplaner*

a) Hvor mange virksomheder har **interne beredskabsplaner**, som krævet i artikel 11, stk. 1, litra a)?

b) Hvor mange driftsledere har forelagt de kompetente myndigheder **de nødvendige oplysninger, for at der kan opstilles en ekstern beredskabsplan**, som omhandlet i artikel 11, stk. 1, litra b)?

c) For hvor mange virksomheder har de udpegede myndigheder opstillet **eksterne beredskabsplaner**, som anført i artikel 11, stk. 1, litra c)?

d) I hvor mange tilfælde har de kompetente myndigheder besluttet, i betragtning af oplysningerne i sikkerhedsrapporten, at **kravet om udarbejdelse af en ekstern beredskabsplan ikke skal gælde**, som anført i artikel 11, stk. 6?

(4) *Dominoeffekt*

a) Hvor mange **virksomheder og grupper af virksomheder** er blevet identificeret, hvor der må påregnes mulighed for, at følgerne af større uheld kan være øget på grund af disse virksomheders placering og nærhed, som anført i artikel 8, stk. 1, om dominoeffekt?

b) I hvor mange tilfælde af de under a) anførte har der **været udvekslet hensigtsmæssige oplysninger** som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra a)?

c) I hvor mange af de tilfælde anført under a) har der været **samarbejde om** oplysning **af offentligheden og oplysninger til den kompetente myndighed** som omhandlet i artikel 8, stk. 2, litra b)?

(5) *Fysisk planlægning*

Hvor mange artikel 6 og 9 virksomheder er blevet taget i betragtning **ved fysisk planlægning og politik herfor** som omhandlet i artikel 12, stk. 1?

(6) *Oplysning om sikkerhedsforanstaltninger*

a) For hvor mange virksomheder er der blevet udarbejdet **oplysninger til offentligheden** som omhandlet i artikel 13, stk. 1?

b) I hvor mange tilfælde har medlemsstaterne **givet andre medlemsstater tilstrækkelige oplysninger til at gøre dem i stand til at opstille beredskabsplaner** som krævet i artikel 13, stk. 2?

c) I hvor mange tilfælde har medlemsstaterne **givet oplysninger til andre medlemsstater om virksomheder, der ikke udgør en fare for større uheld, der vil få virkning uden for virksomhedens område** som omhandlet i artikel 13, stk. 3?

d) Hvor mange **sikkerhedsrapporter er stillet til rådighed for offentligheden** som anført i artikel 13, stk. 4?

(7) *Driftsforbud*

I hvor mange tilfælde har medlemsstaterne **forbudt drift eller idriftsætning**, som anført i artikel 17, stk. 1, af virksomheder, anlæg eller lagre, der dækkes af artikel 9?

(8) *Inspektion*

a) Hvor mange artikel 6 og 9 virksomheder **er blevet inspiceret** som omhandlet i artikel 18, stk. 1?

b) Hvor mange artikel 6 og 9 virksomheder har været genstand for

— et inspektionsprogram baseret på **systematisk undersøgelse**?

— et inspektionsprogram baseret på mindst et inspektionsbesøg på virksomheden **en gang om året**?

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Rådets forordning (EF) Nr. 925/1999 af 29. april 1999 om registrering og anvendelse i Fællesskabet af visse typer civile subsoniske jetflyvemaskiner, som er blevet ombygget og omcertificeret, for at opfylde normerne i bind I, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave (juli 1993)

(De Europæiske Fællesskabers Tidende L 115 af 4. maj 1999)

Teksten til forordningen erstattes af følgende:

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 925/1999

af 29. april 1999

om registrering og anvendelse i Fællesskabet af visse typer civile subsoniske jetflyvemaskiner, som er blevet ombygget og omcertificeret, for at opfylde normerne i bind I, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave (juli 1993)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 84, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Et af hovedmålene for den fælles transportpolitik er bæredygtig mobilitet; en sådan politik kan fastlægges som en samlet fremgangsmåde, som dels sigter på, at Fællesskabets transportsystemer fungerer effektivt, dels på at beskytte miljøet; der bør træffes tekniske foranstaltninger, som bidrager til at opnå bæredygtig mobilitet;

(2) i Kommissionens meddelelse om den fælles transportpolitiks fremtidige udvikling: en omfattende fællesskabsstrategi for bæredygtig mobilitet henvises udtrykkeligt til indførelsen af et nyregistreringsforbud for de mest støjende flyvemaskiner;

(3) i det femte miljøhandlingsprogram af 1992, hvis generelle strategi støttedes af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet, i resolution af 1. februar 1993 ([4]), planlægges der yderligere lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at reducere støjemissioner fra flyvemaskiner; programmet fastlægger den målsætning, at ingen skal udsættes for et støjniveau, som bringer helbred og livskvalitet i fare;

(4) væksten i luftfartsaktiviteter i Fællesskabets lufthavne er i stadig højere grad undergivet miljømæssige begrænsninger; anvendelse af mindre støjende flyvemaskiner i disse lufthavne kan bidrage til en bedre udnyttelse af den eksisterende lufthavnskapacitet;

(5) ældre flyvemaskinetyper, som er ombygget for at forbedre deres støjcertificering, støjer betydelig mere sammenlignet med moderne flyemaskiner af samme vægt, som fra begyndelsen er certificeret i henhold til normerne i bind I, del II, kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave (juli 1993); disse ombygninger forlænger levetiden for en flyvemaskine, der ellers ville være blevet trukket tilbage; der er en tendens til højere forurenende emissioner og brændstofforbrug hos flymotorer af ældre dato; motorerne kan udskiftes i flyvemaskiner for at opnå et støjniveau svarende til niveauet for flyvemaskiner, der fra starten er certificeret for at opfylde normerne i kapitel 3;

(6) et forbud mod at optage disse ældre, ombyggede flyvemaskiner i medlemsstaternes registre fra datoen for denne forordnings anvendelse kan betragtes som en beskyttelsesforanstaltning med henblik på at undgå en forværring af støjforholdene omkring Fællesskabets lufthavne samt reducere forurenende emissioner og brændstofforbruget;

([1]) EFT C 118 af 17.4.1998, s. 20 og EFT C 329 af 27.10.1998, s. 10.
([2]) EFT C 284 af 14.9.1998, s. 1.
([3]) Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 16. september 1998 (EFT C 313 af 12.10.1998, s. 94), Rådets fælles holdning af 16. november 1998 (EFT C 404 af 23.12.1998, s. 1) og Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 1999 (endnu ikke offentliggjort i EFT).
([4]) EFT C 138 af 17.5.1993, s. 1.

(7) i et Fællesskab uden indre grænser bør nyregistreringsforbuddet ikke omfatte flyvemaskiner, der er optaget i medlemsstaternes registre før datoen for denne forordnings anvendelse;

(8) i betragtning af den eksisterende fællesskabslovgivning om flystøj må dette initiativ træffes på fællesskabsniveau ved hjælp af bindende fællesskabsbestemmelser;

(9) et nyregistreringsforbud og en regel om ikke-operation med en passende overgangsperiode er både teknisk gennemførligt og miljøvenligt uden at medføre unødige økonomiske byrder;

(10) konkurrencefordrejning må reduceres til det mindst mulige ved at fastsætte tilsvarende normer for flyvemaskiner, der er registreret i tredjelande; Fællesskabet har ingen kompetence i forbindelse med tredjelandes registre, hvorfor dette mål kun kan gennemføres ved at begrænse operationen af ikke-normsvarende flyvemaskiner, der registreres i tredjelande fra og med datoen for denne forordnings anvendelse; med indførelse af sådanne restriktioner tages der hensyn til udløbet af tidsfristen for operation af kapitel 2-flyvemaskiner i henhold til Rådets direktiv 92/14/EØF af 2. marts 1992 om begrænsning af operationen af flyvemaskiner, der henhører under bind I, del II, kapitel 2, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, 2. udg. 1988 ([1]), samt til bestemmelserne om nyregistreringsforbud for kapitel 2-flyvemaskiner i Rådets direktiv 89/629/EØF af 4. december 1989 om begrænsning af støjemissionen fra civile subsoniske jetfly ([2]);

(11) for at sikre ligebehandling af flyvemaskiner uanset registreringsland bør operation af ikke-normsvarende flyvemaskiner i medlemsstaternes registre standses på samme betingelser som for ikke-normsvarende flyvemaskiner i tredjelandes registre;

(12) hovedformålet med denne foranstaltning er at begrænse støj ved Fællesskabets lufthavne, og flyvemaskiner kan derfor undtages fra nyregistreringsforbuddet og reglen om ikke-operation, hvis de ikke opererer på Fællesskabets område; for at disse bestemmelser kan gavne miljøet mest muligt, kan midlertidige undtagelser kun indrømmes for exceptionelle operationer;

(13) denne forordnings bestemmelser finder ikke anvendelse i de oversøiske departementer, der er omhandlet i traktatens artikel 227, stk. 2, på grund af deres geografiske beliggenhed;

(14) det er nødvendigt at indhente oplysninger om de undtagelser, medlemsstaterne har indrømmet;

(15) en ordning vedrørende udvidet samarbejdet om anvendelsen af lufthavnen i Gribraltar blev vedtaget i London den 2. december 1987 af Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige i form af en fælles erklæring fra de to landes udenrigsministre; denne ordning er endnu ikke iværksat —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Formål

Denne forordnings formål er at fastlægge bestemmelser med henblik på at undgå en forværring af støjproblemerne i Fællesskabet forårsaget af omcertificerede civile subsoniske jetflyvemaskiner og med henblik på samtidig at begrænse andre miljøskader.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »Civil subsonisk jetflyvemaskine«: Civil subsonisk jetflyvemaskine med en certificeret højeste tilladte startmasse på 34 000 kg eller derover eller med en certificeret kapacitet for den pågældende flyvemaskinetype på mere end 19 passagersæder, sæder forbeholdt besætningen ikke medregnet, og udstyret med fanjetmotorer med et bypassforhold på under 3.

2) »Omcertificeret civil subsonisk jetflyvemaskine«: En civil subsonisk jetflyvemaskine, som oprindeligt var certificeret til kapitel 2-krav eller tilsvarende, eller oprindelig ikke var støjcertificeret, og som er blevet ombygget til at opfylde kapitel 3-krav enten direkte ved hjælp af tekniske foranstaltninger eller indirekte ved hjælp af operationelle restriktioner; civile subsoniske jetflyvemaskiner, der tidligere for at opfylde kravene i kapitel 3 måtte dobbeltcertificeres ved hjælp af vægtrestriktioner, skal anses for omcertificerede luftfartøjer; civile subsoniske jetflyvemaskiner, der for at opfylde kravene i kapitel 3 er blevet ændret ved udskiftning af motorerne med fanjetmotorer med et bypassforhold på 3 og derover, anses ikke for omcertificerede flyvemaskiner.

([1]) EFT L 76 af 23.3.1992, s. 21. Direktivet er ændret ved direktiv 98/20/EF (EFT L 107 af 7.4.1998, s. 4).
([2]) EFT L 363 af 13.12.1989, s. 27.

3) »Kapitel 2 og kapitel 3«: de støjnormer, der defineres i bind I, del II, henholdsvis kapitel 2 og kapitel 3, i bilag 16 til konventionen angående international civil luftfart, tredje udgave (juli 1993).

4) »Operationelle restriktioner«: vægtrestriktioner for flyvemaskinen og/eller operationelle begrænsninger, som piloten eller operatøren har kontrol over, f.eks. reduceret manøvrering af flaps.

5) »Registrering af en flyvemaskine«: den formelle handling, hvorved en flyvemaskines nationalitet etableres ved at opføre den i en medlemsstats eller et tredjelands nationale register.

6) »Fællesskabets territorium«: det territorium, hvor traktatens bestemmelser er gældende.

Artikel 3

Ikke-normsvarende flyvemaskiner

1. Omcertificerede civile subsoniske jetflyvemaskiner optages ikke i en medlemsstats nationale register efter datoen for denne forordnings anvendelse.

2. Stk. 1 gælder ikke for civile subsoniske jetflyvemaskiner, som allerede var opført i en medlemsstats register på datoen for denne forordnings anvendelse og siden da har været registreret i Fællesskabet.

3. Uanset direktiv 92/14/EØF, navnlig artikel 2, stk. 2, er fra den 1. april 2002 operation af omcertificerede civile subsoniske jetflyvemaskiner, der er registreret i et tredjeland, ikke tilladt i lufthavne på Fællesskabets territorium, medmindre operatøren af sådanne luftfartøjer kan godtgøre, at de var opført i det pågældende tredjelands register på datoen for denne forordnings anvendelse og før denne dato havde været i operation på Fællesskabets territorium mellem den 1. april 1995 og datoen for denne forordnings anvendelse.

4. Omcertificerede civile subsoniske jetflyvemaskiner, der er opført i medlemsstaternes registre, kan ikke operere i lufthavne på Fællesskabets territorium efter den 1. april 2002, medmindre de har været i operation på dette territorium inden datoen for denne forordnings anvendelse.

Artikel 4

Undtagelser

1. Medlemsstaterne kan indrømme midlertidige undtagelser fra artikel 3 for civile subsoniske jetflyvemaskiner, hvis anvendelse er så exceptionel, at det ville være urimeligt at nægte en midlertidig undtagelse, f.eks. når det drejer sig om nødsituationer. På et gennemsigtigt og ikkediskriminerende grundlag kan medlemsstaterne begrænse sådanne undtagelser til visse lufthavne og/eller til visse bestemte tidspunkter af døgnet.

2. Medlemsstaterne kan indrømme undtagelser fra artikel 3 for civile subsoniske jetflyvemaskiner, der udelukkende er i operation uden for Fællesskabets territorium.

3. Medlemsstaterne kan indrømme midlertidige undtagelser fra artikel 3 for civile subsoniske jetflyvemaskiner, der er leaset til en operatør, og som derfor midlertidigt ikke er opført i den medlemsstats register, hvor de stod opført seks måneder inden datoen for denne forordnings anvendelse, forudsat at ejerskabet af luftfartøjet juridisk og økonomisk forbliver i den pågældende medlemsstat.

4. En gang om året underretter medlemsstaterne Kommissionen om undtagelser i henhold til denne artikel.

Artikel 5

Oversøiske departementer

Denne forordning finder ikke anvendelse på oversøiske departementer som omhandlet i traktatens artikel 227, stk. 2, hverken med hensyn til bestemmelserne om registrering af omcertificerede civile subsoniske jetflyvemaskiner i medlemsstaternes nationale registre eller operation af sådanne flyvemaskiner i lufthavne beliggende i nævnte departementer.

Artikel 6

Gibraltar lufthavn

1. Anvendelsen af denne forordning på Gibraltar lufthavn foregriber ikke henholdsvis Kongeriget Spaniens og Det Forenede Kongeriges retlige holdning til deres uoverensstemmelse med hensyn til suveræniteten over det område, på hvilket lufthavnen er beliggende.

2. Anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning på Gibraltar lufthavn suspenderes, indtil den ordning, der er fastlagt i den fælles erklæring af 2. december 1987 fra udenrigsministrene for Kongeriget Spanien og Det Forenede Kongerige, er blevet iværksat. Spaniens og Det Forenede Kongeriges regeringer underretter Rådet om denne iværksættelsesdato.

Artikel 7

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes fra 12 måneder efter datoen for dens ikrafttræden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. april 1999.

På Rådets vegne

W. MÜLLER

Formand